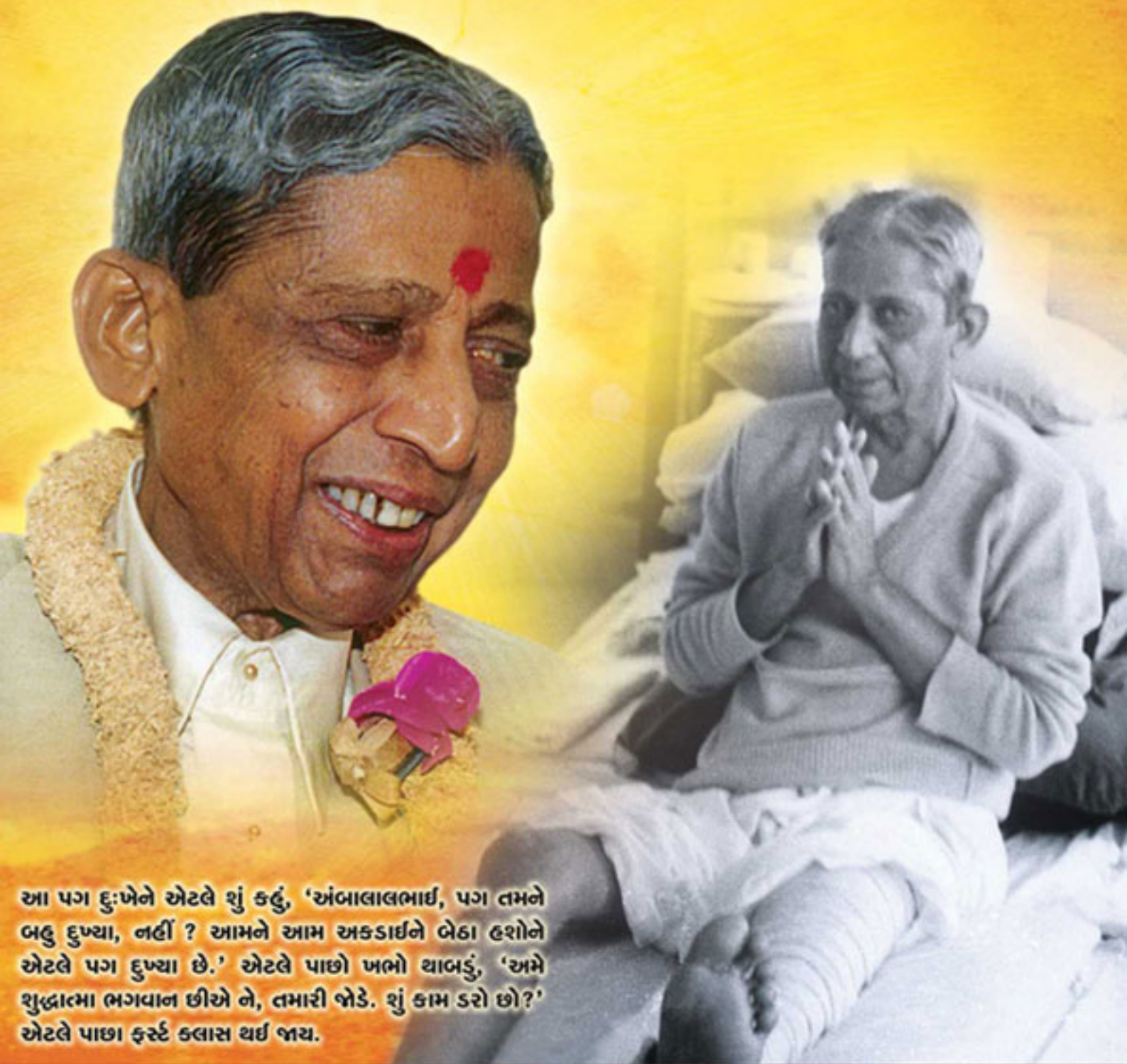

દાદાવાણી

જૂન ૨૦૧૨

કિંમત રૂ ૧૦

આ પગ દુઃખેને એટલે શું કરું, 'અંબાલાલભાઈ, પગ તમને બહુ દુખ્યા, નહીં? આમને આમ અકડાઈને બેઠા હશોને એટલે પગ દુખ્યા છે.' એટલે પાછો ખભો યાબડું, 'અમે શુદ્ધાત્મા ભગવાન છીએ ને, તમારી જોડે. શું કામ કરો છો?' એટલે પાછા ફર્સ્ટ ક્લાસ થઈ જાય.

તંત્રી :

ડિમ્પલ મહેતા

વર્ષ : ૧૭, અંક : ૧૦

સળંગ અંક : ૨૦૨

જૂન ૨૦૧૨

સંપર્ક સૂત્ર :

અડાલજ ત્રિમંદિર,

સીમંધર સીટી,

અમદાવાદ-કલોલ હાઈવે,

મુ.પો.: અડાલજ-૩૮૨૪૨૧

જિ.ગાંધીનગર, ગુજરાત.

ફોન : (૦૭૯) ૩૯૮૩૦૧૦૦

email : dadavani@dadabhagwan.org

www.dadabhagwan.org

Printed & Published by

**Dimple Mehta on behalf of
Mahavideh Foundation**

5, Mamtapark Society,
Bh. Navgujarat College,
Usmanpura, Ahmedabad-14.

Owned by

Mahavideh Foundation

5, Mamtapark Society,
Bh. Navgujarat College,
Usmanpura, Ahmedabad-14.

Printed at

Amba Offset

Basement, Parshvanath
Chambers, Nr.RBI,
Usmanpura, Ahmedabad-14.

Published at

Mahavideh Foundation

5, Mamtapark Society,
Bh. Navgujarat College,
Usmanpura, Ahmedabad-14.

Editor : Dimple Mehta

લવાજમ (ગુજરાતી)

૧૫ વર્ષ

ભારત : ૬૦૦ રૂપિયા

યુ.એસ.એ. : ૧૫૦ ડોલર

યુ.કે. : ૧૦૦ પાઉન્ડ

વાર્ષિક સભ્ય

ભારત : ૭૫ રૂપિયા

યુ.એસ.એ. : ૧૫ ડોલર

યુ.કે. : ૧૦ પાઉન્ડ

D.D. / M.O. 'મહાવિદેહ
ફાઉન્ડેશન'ના નામે મોકલવો.

દાદાવાણી

વાતચીતનો પ્રયોગ, વેદનીયમાં

સંપાદકીય

આપણને આત્મજ્ઞાન મળ્યા પછી હવે આ દેહ, જેને આપણે ફાઈલ નં. ૧ કહીએ છીએ એ શું છે ? ત્યારે કહે, ડિસ્ચાર્જ કર્મોનું પૂતળું, જેને પરમ પૂજ્ય દાદા ભગવાન (દાદાશ્રી) 'પ્રતિષ્ઠિત આત્મા' કહે છે. પૂર્વે જે અજ્ઞાનતામાં પ્રતિષ્ઠા થઈ, તેનાથી જે કર્મો ચાર્જ થયા તે હવે ડિસ્ચાર્જ થાય છે. એ ડિસ્ચાર્જ થતા કર્મો શાતા કે અશાતા વેદનીય રૂપે ફળ આપે છે. એ કર્મોનું ફળ તો ભોગવવું જ પડેને ? એમાં પછી કોઈ પણ ખુદ ભગવાન પણ બાકાત ના રહે, એ કર્મફળ ભોગવવામાં. પણ ફેર શું હોય ? તો કહે, 'જ્ઞાની વેદે ધૈર્યથી અને અજ્ઞાની વેદે રોઈ.' જ્ઞાની પુરુષ નિરંતર આત્મસ્વરૂપમાં રહેતા હોય એટલે એમને વેદના સ્પર્શ નહીં. જ્યારે અજ્ઞાની આ 'હું જ છું' અને 'મને થયું' માને એટલે પછી વેદનીય કર્મોની અસરમાંથી મુક્ત રહી શકે નહીં. તે પોતે શાતા વેદનીયમાં સુખનો ભોક્તા અને અશાતા વેદનીયમાં દુઃખનો ભોક્તા થાય છે.

કોઈ પણ વ્યક્તિ હંમેશાં ઉદયમાં આવતા શાતા કે અશાતા વેદનીય કર્મમાં તન્મયાકાર જ હોય છે અને એ વેદનીય ભોગવનાર તો અહંકાર છે. હવે એ અહંકારથી આપણે મુક્ત થયા એટલે આપણે ખરેખર તો વેદનીય કર્મના ભોગવનાર કે વેદનાર રહ્યા નહીં પણ એના જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા થયા. જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા રહેવાથી દેહની વેદનીય આપણને સ્પર્શી શકે નહીં. પણ આ જ્ઞાન કૃપાથી મળ્યું છે એટલે એકદમ તો જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા રહી શકાય એમ નથી. તો પછી એનો ઉપાય શું ? તો કહે, જ્ઞાન જાગૃતિ. પાંચ આજ્ઞા પાલન થકી જેમ જેમ આત્મજાગૃતિ વધતી જાય તેમ તેમ એ દેહથી ભિન્નપણે વર્તી વેદનીયની અસરથી મુક્ત રહી શકે.

અહીં દાદાશ્રી સ્વાનુભવનો સુંદર પ્રયોગ બતાવતા કહે છે કે ફાઈલ નં. ૧ સાથે વાતો કરવાથી ફાઈલ નં. ૧માં ઉદ્ભવતી વેદનીયમાં પોતે સંપૂર્ણપણે મુક્ત રહી શકે એમ છે. દેહની વેદનીય, પોતાને (આત્માને) સ્પર્શી શકે નહીં, એ અનુભવ આપણને ફાઈલ નં. ૧ સાથેના વાતચીતના પ્રયોગથી પ્રાપ્ત થાય છે.

દાદાશ્રી એનું વિજ્ઞાન સમજાવતા કહે છે કે વેદનીયનો સ્વભાવ કેવો છે ? મને થયું, મને દુઃખે છે કહ્યું એટલે એ મલ્ટિપ્લિકેશન થઈ અનેક ગણી થઈ જાય. અને 'આ જ્ઞોય મારું' કે 'મને નથી થતું પણ આ તો ફાઈલનો હિસાબ ચૂકવાય છે' એમ કહી જુદા રહ્યા તો ભોગવતો ભાગાકાર થઈ ઓછો થતા થતા નિઃશેષ પણ થઈ શકે છે. વેદનીય એ ખરેખર સાયકોલોજિકલ ઈફેક્ટ જ છે અને વાતચીતનો પ્રયોગ એ ઈફેક્ટમાંથી અસરમુક્ત રહેવાનો અદ્ભુત વૈજ્ઞાનિક પ્રયોગ છે. એ પ્રયોગ થકી પોતે નિરંતર અસરમુક્ત રહી સ્વાનુભવમાં અને મુક્તાનંદમાં રહી શકે છે, જે દશામાં દાદાશ્રી રહેતા હતા.

આવી દશા જ્ઞાન લીધેલા મહાત્માને પણ પ્રાપ્ત થઈ શકે એમ છે. પણ એ ક્યારે બને કે જ્યારે પોતે સ્વપુરુષાર્થમાં આવે ત્યારે. અને એ પુરુષાર્થમાં આવવા માટે આ વાતચીતનો પ્રયોગ એ અસરકારક યાવી છે. જેનાથી એ દશા સુધી પહોંચવાના ધ્યેયને સિદ્ધ કરી શકાય એમ છે. પ્રસ્તુત સંકલન આપણને દેહના વેદનીય કર્મો સામે જાગૃતિના પુરુષાર્થની શ્રેણી માંડવાના અભ્યાસમાં ખૂટતી કડી સમાન બની રહેશે એ જ અભ્યર્થના.

જય સચ્ચિદાનંદ

વાતચીતનો પ્રયોગ, વેદનીયમાં

‘મને થયું’ કહ્યું કે વળગ્યું

પ્રશ્નકર્તા : આપણે શુદ્ધાત્મા છીએ, આપણે જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા છીએ એવું આપણને લાગે પણ છતાંય આ મનમાં જે વેદના થાય છે સુખ-દુઃખની, તો એ શા માટે થાય છે ?

દાદાશ્રી : એ તો થવી જ જોઈએ. આપણે જેટલા ચાના પ્યાલા પીવાવાના છે, એટલા મહીં લઈને આવ્યા છીએ, એ તો કડવું-મીઠું બેઉ પીવું પડશે. મીઠું લાગે ત્યારે મનને જરા સારું લાગે. કડવું આવે ત્યારે જરા મનને ખરાબ લાગે, આપણે તો બન્નેને જાણીએ, રાગ-દ્વેષ ના કરીએ.

હવે એ વેદનીયને એમ કહેશો કે ‘અહીં આવશો નહીં.’ ત્યારે વેદનીય આઠ ફિટ ઊંચી હતી, તે ઝેંસી ફિટ ઊંચી થઈને આવશે અને આપણે કહીએ કે તમે વહેલા આવો તો આઠ ફિટની હોય, તે બે ફિટની દેખાય અને વેદનીયનો કાળ પૂરો થઈ ગયો તો એ ઊભી ના રહે. તો જે ઊભી રહેવાની નથી, તે તો આપણા ‘ગેસ્ટ’ (મહેમાન) કહેવાય. ‘ગેસ્ટ’ જોડે તો આપણે સારું વર્તન રાખવું જોઈએ ને ? સંયમ રાખવો પડે. તમને શું લાગે છે ?

પ્રશ્નકર્તા : લાગે તો છે દાદા, પણ સહન નથી થતું.

દાદાશ્રી : એ સહન નથી થતું, એ ‘સાયકોલોજિકલ ઈફેક્ટ’ (માનસિક અસર) છે. તે ‘દાદા, દાદા’ એમ નામ લઈએ ને ‘મને સહનશક્તિ આપો’ એમ કહીએ તો તેવી શક્તિઓ ઉત્પન્ન થાય.

પ્રશ્નકર્તા : બે દહાડાથી માથું દુખતું હતું. તે જરાય સહન થતું નહોતું.

દાદાશ્રી : ‘મને સહન થતું નથી’ એવું કહ્યું કે એ વળગ્યું ! પણ ‘આપણે’ તો કહીએ, “ચંદુભાઈ*, બહુ માથું દુઃખે છે ? હું હાથ ફેરવી આપું છું. ઓછું

થઈ જશે.” પણ ‘મને દુઃખ્યું કહ્યું કે વળગ્યું ! આ તો બહુ મોટું ભૂત છે !’

એ ન્હોય હું, હું તો જુદો

પ્રશ્નકર્તા : બરોબર. આ સાંઈઠ વર્ષથી સાઈનસનો રોગ છે એમને, હવે એનાથી મુક્ત કેવી રીતે રહેવું ?

દાદાશ્રી : પોતાની જાતને નીરોગી છે એવું જાણે, ત્યારે એ મુક્ત જ થયોને ! પોતે રોગિષ્ઠ નથી જ એવું એને ખાત્રી થાય તો પછી મુક્ત જ છે ને ?

પ્રશ્નકર્તા : પણ એ રોગ હોય ને નીરોગી છે, એની ખાત્રી કેવી રીતે કરે ?

દાદાશ્રી : એ જ જોવાનું છે ને કે રોગ હોય છતાંય પણ નીરોગી છે એવું પોતાને ખાત્રી થાય એટલે પછી નીરોગી જ રહે.

પ્રશ્નકર્તા : નાકમાંથી પાણી પડતું હોય ને આપણે કેવી રીતે રહી શકીએ ? એ નીરોગી કેવી રીતે બને ?

દાદાશ્રી : પણ જો આમને હાર્ટ એટેક નહોતો આવ્યો ? તેમાં પોતે જુદા રહેતા હતા ને ? એવી રીતે એ રહી શકે છે. આમને એટેક આવ્યો હતો તોય કહે છે, ‘એ ન્હોય હું, હું તો જુદો.’ એવું ભાન થવું જોઈએ ને ? ગપ્પા ચાલે નહીં. આ તો ‘મને થઈ ગયું, આ મને થઈ ગયું’ કહ્યું તો અસર થાય.

પ્રશ્નકર્તા : એ તો આમ વિચારીએ કે ના, આ મને નથી થયું, આ આને થયું. પણ જ્યારે પીડા થાય છે, ત્યારે અંદર પાછો ભળી જાય છે.

દાદાશ્રી : પાછું પોતા પર લઈ લે. હા, એ પછી થાય કે પીડા મને થઈ. આત્મા કંઈ ઓછો થતો નથી કે વધી નથી જતો પીડા થવાથી, તો પછી બીજું શું થાય છે મહીં ?

દાદાવાણી

પ્રશ્નકર્તા : આપણે સતત વિચાર કરતા હોઈએ કે મને નથી, મને નથી, ને જ્યાં દુખાવો આવે એકદમ ત્યાં પાછું ભેગું થઈ જાય.

દાદાશ્રી : એટલે જેટલું આ દેહે સ્વાદ ચાખ્યો છે એટલું આ દેહે બેસ્વાદપણું ચાખવું પડશે. હા, કારણ કે આ દેહના સુખો છે તે તમારે પાછાં હપ્તો ભરવાની શરતે જ લેવાના છે. આ હપ્તો ભરવો પડશે પાછો. જે સુખ ચાખ્યું હોય, તેનું ફળ તો ભોગવવું જ પડે. એમાં પણ તમે જુદા જ છો. આત્મા તો તેવો ને તેવો રહે છે.

પ્રશ્નકર્તા : આત્મા તો એનો એ જ રહે પણ મને પીડા થઈ, એ ન થવું જોઈએ.

દાદાશ્રી : તમે તો ના હોય તો આ પીડાને બોલાવો. એ માથું ચઢ્યું. તે ક્યાં ચઢ્યું ? આકાશમાં બેઠું છે કંઈ ?

કહો, અમે છીએ તે તમારી જોડે

પ્રશ્નકર્તા : કંઈક રસ્તો કાઢવા માટે તો આ પ્રશ્ન પૂછું છું.

દાદાશ્રી : તમારે મને પૂછવું. હું કહી દઉં તે પ્રમાણે કરવું. રસ્તો તો આ જ છે. અને માથે તો એવું લેવું જ નહીં કે મને દુઃખે છે. કોઈ કહેશે કે 'કેમ, તમને શું થયું છે ?' ત્યારે કહેવું કે 'પાડોશી (ફાઈલ નં.૧)ને માથું દુઃખે છે તે હું જાણું છું.' અને 'આ' પાડોશી છે એવી 'તમને' ખાતરી થઈ ગઈ છેને ?

પ્રશ્નકર્તા : હા.

દાદાશ્રી : તો પછી દુઃખ શા માટે ? પાડોશી રડતો હોય તો આપણે કંઈ રડવા લાગવું ? પાડોશીને ત્યાં તો વઢવાડો થયા જ કરવાની અને બૈરી જોડે કોને વઢવાડ ના થાય ? 'આપણે' (આત્મા તરીકે) વગર પરણેલા, 'આપણે' શું કામ રડીએ? પૈણેલો રડે. 'આપણે' પૈણ્યા નથી ! રાંડ્યા નથી ! 'આપણે' શું કામ રડીએ ? આપણે તો પાડોશીને છાના રાખવા

જોઈએ કે, 'ભઈ, રડશો નહીં, અમે છીએ તમારી જોડે. ડોન્ટ વરી, ગભરાશો નહીં.' એમ કહીએ.

દાદા કરે એમના અનુભવની વાત

આ પગ દુઃખેને એટલે શું કહું, 'અંબાલાલભાઈ, પગ તમને બહુ દુખ્યા, નહીં ? થાકી ગયા છો. કારણ કે આમને આમ અકડાઈને બેઠા હશોને એટલે પગ દુખ્યા છે.' એટલે પાછો બાથરૂમમાં તેડી જઈને ત્યાં જઈને ખભો થાબડું, 'હું તમારી જોડે છુંને, શું કામ ડરો છો ? અમે શુદ્ધાત્મા ભગવાન છીએ ને, તમારી જોડે.' એટલે પાછા ફર્ટ ક્લાસ થઈ જાય.

મુશ્કેલીમાં આવે ત્યારે ખભો થાબડીને કહેવું. પહેલાં એક હતા, તે હવે બે (રિયલ અને રિલેટિલ જુદા) થયા. પહેલાં તો કોઈનો સહારો જ ન હતો. પોતે જ પોતાની મેળે સહારો ખોળતા રહે. એકના બે થયા. આવું કોઈ ફેરો કર્યું તું કે નહોતું કર્યું ?

પ્રશ્નકર્તા : કર્યું છે.

દાદાશ્રી : તે ઘડીએ આપણને જુદી જાતનું લાગેને ? જાણે આખા બ્રહ્માંડના રાજા હોયને એવી રીતે આપણે બોલવાનું હોય. આ બધી મારા અનુભવની વાત તમને દેખાડી દીધી.

રીત બદલો, વેદનની

માટે હવે તમે રીત બદલો તો વેદના ઓછી થશે, તેમ તેમ સુખ અંદરથી વધારે આવશે, કેમ કે બહાર ગૂંચવાય તો અંદરથી સુખ આવતું ઓછું થાય. તમારે 'ચંદુભાઈ'ને અરીસા સામે દેખાડવું, આમ હાથ-બાથ ફેરવીને કહેવું, 'અમે છીએ ને તમે છો. બે છીએ એ તો નક્કી છે ને ? એમાં બનાવટ નથી ને ?'

પ્રશ્નકર્તા : ના, બે જ છે.

દાદાશ્રી : આ 'પાડોશી' કંઈ જાણતા નથી એ વાતેય નક્કી છેને ? અને આપણે જાણકાર છીએ. પાડોશીને કંઈ ખબર નથી કે માથું દુખ્યું. ખબર આપણને છે. એટલે આપણે કહેવું કે 'માથું દુખ્યું તે

અમે જાણીએ છીએ. તે હમણાં ઊતરી જશે. શાંતિ રાખો !' પછી ખભો થાબડી આપવો. પાડોશીને તો આપણે સાચવવા જ જોઈએ ને ? અને વેદમી (પૂરણપુરી) સારી હોય, ચોખ્ખું ઘી હોય તો બે ખવડાવી પણ દેવી ! 'ખાઈને સૂઈ જાવ' કહીએ. પાડાને વાંકે પખાલીને ડામ શા માટે ?

વ્યવસ્થિત કહ્યા પછી ભય શો ?

પ્રશ્નકર્તા : હજુ વેદનાનો ભય રહ્યા કરે છે.

દાદાશ્રી : વેદના થવાની જ નથી ત્યાં વેદનાનો ભય ક્યાંથી થાય ? વેદના તો તેને થાય કે જેને ભય હોય ! જેને ભય નથી તેને વેદના શી ? આ તો તમારો 'વણિક માલ' ભરેલો ને ? તે એકદમ પોચો હોય.

આ સફરજન ખાઈએ ને બીજું જામફળ ખાઈએ, તો એ બેમાં ફેર નહીં ? જામફળ જરા કઠણ હોય ને સફરજન પોચું લાગે એટલે તમારે 'ચંદુભાઈ'ને કહેવાનું કે 'દાદા'એ કહ્યું છે, 'વ્યવસ્થિત'. 'વ્યવસ્થિત' કહ્યા પછી ભય શો ?

પુદ્ગલ ભય એ પૌદ્ગલિક ભૂતા છે. તેનાથી આપણે ડરવાનું ના હોય. આ પૌદ્ગલિક ભૂતા કહ્યા. 'આપણે' 'ચંદુભાઈ'ને કહીએ, 'આમ વણિકની પેઠ કરો, એ ના ચાલે. ક્ષત્રિય થાવ. બીજા દુઃખો હજી આવવા હોય તો આવો. પગ ફાટો, માથું દુઃખો.' એ પુદ્ગલ છે, આપણે આત્મા જુદા !

તમને કશું જ થવાનું નથી

આ (તમારો) 'વણિકમાલ' તે આવતા પહેલા ભડકે. આપણે તો ચંદુભાઈને કહેવાનું કે 'તમને કશું જ થવાનું નથી.' મહીં એવો વિચાર આવશે કે પેલા ભાઈને ચલાતું નથી, તે આપણનેય એવું થઈ જશે તો ? એવા વિચારો આવે તો આપણે કહેવું, 'ચંદુભાઈ, અમે બેઠા છીએ ને ! કશું જ થવાનું નથી.' 'આપણે' જુદાપણાના વ્યવહારથી બોલોને ! આ તો સાચું છે. 'મને થયું' કહ્યું કે ભૂત વળગે. જગતને તેથી ભૂતાં વળગ્યા છેને બધા !

પોતે પરમાત્મા પછી શેને માટે આ બધું હોય ? પરમાત્મપણાની શક્તિ થોડી તમને દેખાઈ છે કે નહીં ? તમને 'પરમાત્મા છો' એવું ભાન, એવી શક્તિ ઉત્પન્ન થઈ છે કે નહીં ?

પ્રશ્નકર્તા : હા.

દાદાશ્રી : પછી શો વાંધો છે ? જેને થોડી શક્તિ ઉત્પન્ન થઈ તેને સર્વ શક્તિ છે એ નક્કી થઈ ગયું. તમને કોઈ અપમાન કરે તો પરિણામ બદલાય નહીં એટલે જાણો કે 'ઓહોહો ! આટલી બધી શક્તિ !' તે હજુ થોડીક જ નીકળી છે. હજી તો નીકળશે. અનંત શક્તિઓનો ધીમે ધીમે અનુભવ થશે !

આ 'એ. એમ. પટેલ' એ માણસ જ છે ને ? તમારા જેવા એ નથી ? માણસને બધું હોય. શું ના હોય ? પણ અમે તો દુઃખ આવતા પહેલા જ આધાર આપીએ, 'અમે છીએ ને પછી તમારે શો વાંધો છે ? અમે તો પાડોશીના પાડોશીનેય કહીએ કે અમે છીએ ને તમારી જોડે !' ભગવાન છે ત્યાં આગળ શી ખોટ હોય ?

આધારના અવલંબને ઊભા દુઃખ

આપણે જુદાપણાથી બોલો તો ખરા. ક્ષત્રિયોની જેમ હિંમત રાખવી. અત્યાર સુધી તમે નિરાધાર હતા. શાસ્ત્રકારોએ 'એને' 'અનાથ' કહ્યું. તે હવે તમે સનાથ થયા. હવે તમે આમ આધાર ના આપણો કે 'મને થયું' આમ આધાર આપણો તો એ દુઃખ પડી નહીં જાય. મને માથું દુખ્યું એ આધાર તમે આપો તો વસ્તુ પડી જાય કે રહે ?

પ્રશ્નકર્તા : રહે.

દાદાશ્રી : આધાર આપો તો રહે. આખું સાચું જ છે. એનો ઉપયોગ કરતા આવડ્યો તો કામ થઈ જશે. સહેજ ચૂકશો તો એની અસર થશે, બીજું કશું નુકસાન નહીં થાય પણ તમને અસર ભોગવવી પડશે.

જગત ઊભું તન્મયાકાર થવાથી

માણસ સિત્તેર વરસે મરે છે, પણ તે પહેલા તો ‘મરી ગયો, મરી ગયો’ એમ અમથો અમથો બૂમો પાડ પાડ કરે છે ને ભયથી ત્રાસ પામે છે. એવું ભય પામવા જેવું જગત જ નથી. મન અમને પણ દેખાડે કે ‘આગળ ‘એક્સિડન્ટ’ થશે તો ?’ તો અમે કહીએ કે તે કહ્યું તેની અમે નોંધ કરી. પછી એ બીજી વાત કરે. મનને એવું નથી કે આગલી જ વાત પકડી રાખે. મનની જોડે તન્મયાકાર નહીં થવાનું. તન્મયાકાર થવાથી તો જગત ઊભું થયું છે. મનના બધા ‘ડિસ્ચાર્જ’ ભાવો છે. એ ‘ડિસ્ચાર્જ’ ભાવમાં જો ‘આપણે’ કદી તન્મયાકાર થઈએ તો ‘ચાર્જ’ ભાવ ઉત્પન્ન થાય. આપણે ‘એલીવેશન’ કે ‘ડિપ્રેશન’ માથે ના લેવું. કશું થવાનું નથી, કશું બગડતું નથી. હું ક્ષણવારેય સંસારમાં રહેતો નથી, તોય કશું બગડતું નથી.

પ્રશ્નકર્તા : એટલે ભય નહીં રાખવાનો ?

દાદાશ્રી : ભય હોય જ નહીં ‘આપણ’ને ! ‘આપણે શુદ્ધાત્મા’, તે ‘આપણ’ને કોઈ દેખી શકે એમ નથી, નુકસાન કરી શકે એમ નથી, મારી શકે એમ નથી, કોઈ નામ પણ દઈ શકે તેમ નથી ! આ તો પોતાના ભડકાટથી જગત ઊભું થયું છે. કોઈની વચ્ચે ડખલ નથી. અને ‘ચંદુભાઈ’ જરા નરમ થયા હોય તો ‘આપણે’ અરીસા સામું ઊભા રાખીને આમ ખભો થાબડીને કહેવું કે “અમે છીએ ને તમારી જોડે ! પહેલા તો એકલા હતા, મૂંઝાતા હતા. કોઈને કહેવાય એવું નહોતું. હવે તો જોડે જ છીએ. ગભરાઓ છો શું કરવા ? અમે ‘ભગવાન’ છીએ ને તમે ‘ચંદુભાઈ’ છો. માટે ગભરાશો નહીં.’ જો ચંદુભાઈ બહુ ‘એલીવેટ’ થતા હોય તો તેમને કહેવું ‘અમારી સત્તાને લીધે તમારો આટલો રોફ પડે છે.’ એટલે આપણે ‘હોમ રિપાર્ટમેન્ટ’ (આત્મા)માં બેઠાં બેઠાં ‘ફોરેન’ (અનાત્મ વિભાગ)નું પતાવ્યા કરવું. આ નિર્લેપ ‘જ્ઞાન’ છે, કશું (સંસારનું) અડે નહીં એવું છે !

‘ચંદુભાઈ’ બૂમાબૂમ કરે ત્યારે ‘તમારે’

‘ચંદુભાઈ’ને કહેવું, ‘આમાં તમને શો ફાયદો ? અમારી જોડે એકાકાર થઈ જાઓને ! એમાં બહુ સુખ છે !! પાર વગરનું !!!’ ‘આમને’ જુદાઈ છે માટે આપણે કહેવું પડે.

સ્થિરતા પ્રાપ્ત થાય, જ્ઞાનથી

પ્રશ્નકર્તા : આ સંજોગ આવ્યો, બીજો આવ્યો, ત્રીજો આવ્યો, એનું વહેણ જ છે ને આખું ! એ ચાલતા જ જાયને ?

દાદાશ્રી : હા, હવે દાઢ દુઃખવાની શરૂ થઈ, એન ના પડતું હોય, ત્યારે કહે, હવે દસ દહાડા સુધી બંધ નહીં થાય તો શું કરીશ? અલ્યા મૂઆ, એ સંજોગ બંધ થઈ ગયા વગર રહે જ નહીં ! આ સંજોગ ભેગો થયો દુઃખવાળો, તે બંધ થયા વગર રહે નહીં. મનમાં થાય કે ‘ફરી દુઃખશે ?’ પણ હમણે થોડીવારમાં બંધ થઈ ગયો હોય. પણ તું એવો ભય ના કરીશ કે દસ દહાડા રહેશે તો શું થશે ? કોઈ રહેવા આવશે કંઈ ? કોઈ રહેવા આવે ખરું ? તમારી જિંદગીમાં કોઈ ફેરો અનુભવ થયેલો તમને ? રહેવા આવે એનો અનુભવ થયેલ ? બધું એની મેળે જ જતું રહે છે ને ! કંઈ કહેવું પડે છે ?

પ્રશ્નકર્તા : ના. તો ત્યાં સમભાવ રાખવાનો છે !

દાદાશ્રી : સ્થિરતા રાખવાની. જ્ઞાન સ્થિરતા આપે મનુષ્યને. આ દુષ્કાળમાં સામાન્ય મનુષ્યને તો ન રહે, એ સ્વભાવિક છે. એટલે વરીઝ (ચિંતા) જ નહીં રાખવાની મનમાં, ગમે એટલા સંયોગો ભેગા થાય. તોય એમને એમ ઊઠી ઊઠીને જતા રહેશે, બધા ક્યારે જતા રહેશે એ કહેવાય નહીં, તમે જ્ઞાનમાં સ્થિરતા પકડો અને જ્ઞાન હંમેશાં સ્થિર જ હોય.

શુદ્ધાત્મામાં બેસીને જોયા કરવું

વાવાઝોડું મોટું આવે તો ડગશો નહીંને હવે ?

પ્રશ્નકર્તા : જરાય નહીં.

દાદાવાણી

દાદાશ્રી : આપણી પાસે શુદ્ધાત્માની સ્ટ્રોંગ રૂમ છે, કોઈ નામ જ ના લે ત્યાં એવી સ્ટ્રોંગ રૂમ છે આ તો. પોતાના હોમ ડિપાર્ટમેન્ટમાં પેસી જવાનું, આ તો બધું ફોરેન છે. તે ફોરેનમાં ભલેને બૂમો પાડે, આપણે હોમના સ્ટ્રોંગ રૂમમાં પેસી ગયા, પછી કોઈ નામ લેનાર જ નથી. હવે અનુભવ થશેને ! પહેલા હોમમાં બેઠા પછી જ અનુભવની શરૂઆત થાયને ! ત્યાં સુધી હજુ ફોરેનમાં ને ફોરેનમાં જતું રહેવાય. હજુ તો શુદ્ધાત્મા થયા પછી (પણ) અંદર નથી જતા, બહાર જતા રહો છો. કારણ કે અભ્યાસ નથી અંદર જવાનો. અનુભવ્યાસ છે ને ? તે પહેલો અભ્યાસ થોડો કરવો જોઈએને ?

હજુ તો જાતજાતનાં મહીં વાવાઝોડા આવે તો ત્યાં પણ સ્થિરતા પૂર્વક ઉકેલ લાવવો. વાવાઝોડા શેના શેના આવવાના ? પૂર્વકર્મના. એટલે ભરેલો માલ છે. પૂરણ થયેલું તે ગલન થતી વખતે વાવાઝોડું ઊભું થાય. તે વખતે આપણે સ્થિરતા પકડવી જોઈએ કે વાવાઝોડું આવ્યું છે. આપણે શુદ્ધાત્મા, આપણે હોમ ડિપાર્ટમેન્ટમાં બેસીને જોયા કરવું.

આપણે ચંદુભાઈ સાથે વાતો કરીએ

પ્રશ્નકર્તા : ટેન્શન અનુભવાતું હોય, વેદના અનુભવાતી હોય તો ?

દાદાશ્રી : વેદના અનુભવાય નહીં, એ અનુભવને 'જોવાનો' કે 'અહોહો, ચંદુભાઈ ! ખૂબ ટેન્શન અનુભવો છો ? અમે છીએને તમારી જોડે. વાંધો નહીં, ચા-બા પીઓ જરા.' આપણે વાતો કરીએ પછી.

પ્રશ્નકર્તા : એ રીતે ચંદુભાઈ સાથે વાતો કરવી, એ ઉપયોગ કર્યો કહેવાયને ?

દાદાશ્રી : આ છેલ્લો ઉપયોગ ! ચંદુભાઈને 'જોયા' જ કરવું. ચંદુભાઈને કેટલું ટેન્શન વધ્યું-ઘટ્યું એ બધું 'જોયા' કરો. પછી આપણે કહીએ, 'અમે છીએ તમારી જોડે, ગભરાશો નહીં.' બસ, આટલું જ કરવાનું છે, એ જ ઉપયોગ રાખવાનો છે. ગમે તેવું

ટેન્શન આવે તોય પણ ચંદુભાઈને જ આવે છેને ! તમને શેનું આવે ? તમને કેમ લાગે છે ?

પ્રશ્નકર્તા : બરાબર છે.

દાદાશ્રી : કો'ક ઈન્કમટેક્ષવાળો આવ્યો, હિસાબ હોય તો જ છે તે બૂમાબૂમ કરેને ! પણ હવે છે તે આવ્યો એટલે તમને શું ? એ તો ચંદુભાઈને ભાંજગડ !

આ જ્ઞાન મળ્યા પછી પણ કેટલાક એવું કહે છે, 'મને હાર્ટમાં ગભરામણ થાય છે.' જે દૃઢ થઈ ગયું છે એમ બોલે છે. એ ભૂલચૂક થાય છે ને એનું કારણ શું છે કે એની પાસે ગૃહિત મિથ્યાત્વ છે. એટલે આ લોકોએ કહ્યું કે 'આ તમે ચંદુલાલ છો. તમને પૈણાયા, તમે પાસ થયા છો.' લોકોએ કહ્યું, તે આપણે સંઘરી રાખ્યું. હવે એ હિસાબ નીકળે છે. આપણે તરત કહી દેવું કે 'હું ચંદુલાલને ઓળખું છું, ભઈ.' 'ઓળખું છું' એમ કહીએ એટલે ચંદુલાલ સમજી જાય. 'હવે આ કોણ છે તે ?' વિગતમાં આવી જવું જોઈએ.

આત્મા થયા પછી હાર્ટમાં શી રીતે ગભરામણ થાય તને ? તને શેની થાય આ ? થાય તો આને થાય ! પાડોશીને થાય. પણ પ્રેક્ટિસ પાડવી પડે કે 'આવો ચંદુલાલ, જાવ ચંદુલાલ.' આમતેમ મોંઢે આ બગીચામાં બેઠાં બેઠાં બોલવું. 'ચંદુલાલ ચા-બા પીવી છે તમારે ?' આમતેમ વાત કરીએ. કો'ક તો એમ જાણે કે ગાંડો છે કે શું ? એવું કો'ક સાંભળે એવું નહીં. લોકોથી આપણે છેટા બેસવું. બોલીએ તો અભ્યાસ થાય આનો.

આટલો બધો ભડકાટ શાલે ?

મને પોતાને જ એમ લાગતું હતું કે આ ભડકેલા ઘોડા જેવું કેમ થઈ ગયું લાગે છે ! કોઈની પાસે કશી નહીં મિલકત, પણ તોય ભડકેલા ઘોડા જેવી સ્થિતિ કે 'આમ થઈ જશે ને તેમ થઈ જશે, ઈન્કમટેક્ષવાળો આવશે ને ફલાણો આવશે.' એ શું કરવાનો છે આવીને તે ? શાને માટે આ ભડકો છો ? આ ભીંત પડશે તો શું થશે ? આ ભીંત પડવાની છે

દાદાવાણી

ને જો આંગળી આટલી વટાવાની હશે તો વટાશે, આખો હાથ વટાવાનો હશે તો એટલું વટાશે. આપણે જાણવાનું કે ‘શું વટાયું ને કેટલું વટાયું !’ બીજું શું કરવાનું છે તે ? આટલું વટાશે તો એટલું આપણે જાણીશું. હિસાબ હશે તેટલું આ ભીંત વટાશે. નહીં તો ભીંતનું ગજું નથી કે આપણને અડી શકે ! આ પડશે, ફલાણું પડશે, આ સ્લેબ પડશે, કોઈ બાપોય કશું પડ્યો નથી.

હું પણ ભડકતો હતો. પછી મેં શોધખોળ કરી કે કશુંય પડ્યું જ નથી, હું વગર કામનો ભડકતો હતો. પછી મેં અંબાલાલભાઈને કહ્યું, મહીં ભગવાનને નહીં, કે ‘કોઈ દહાડો કશુંય પડ્યું નથી, વગર કામના ભડક્યા શા માટે કરો છો ? અત્યાર સુધી ભડક્યા તેમાં કશું પડ્યું છે ?’ ત્યારે કહે કે ‘ના, કશું પડ્યું તો નથી.’ ત્યારે મેં કહ્યું કે ‘નથી પડવાનું કશુંય, તમે પોતે જ ભગવાન છો; વગર કામના ‘આમ થશે કે તેમ થશે’ એવું શાને માટે કરવાનું ? નથી તમને છોકરાં, નથી છોડીઓ, તો શાને માટે આટલી હાથ હાથ કરો છો ? જો છોડી-છોકરાંઓ હોત તો તમારી શી દશા થાત ? નથી તમને પૈસા જોઈતા, નથી ઘરાં જોઈતા, નથી પોતાને ગાડી-મોટરો જોઈતી, તો શાને માટે ઈન્કમટેક્ષવાળો પડશે ને ફલાણું પડશે, એમ ભડક્યા કરો છો ? પડશે તો આ ભીંત પડશે ને, બીજું શું થવાનું છે તે ? હવેથી એ ના બોલશો, ‘આમ પડવાનું છે.’ કશી ભડકવાની જરૂર જ શી છે તે ?

કરી લઈએ હિસાબ ચોખ્ખા

પ્રશ્નકર્તા : ભોગવવું ના પડે, એને માટેનો શો ઉપાય ?

દાદાશ્રી : મોક્ષમાં જવાનું. કોઈને કિંચિત્માત્ર દુઃખ ના આપીએ, કો’ક દુઃખ આપે તે આપણે જમે કરી લઈએ તો આપણા ચોપડા ચોખ્ખા થઈ જાય. કોઈને આપીએ નહીં, નવો વેપાર શરૂ કરીએ નહીં અને જૂનો હોય તે માંડવાળ કરી દઈએ એટલે ચૂકતે થઈ જાય.

પ્રશ્નકર્તા : જેને વાગ્યું, એનો શું ગુનો ?

દાદાશ્રી : એનો ગુનો, એનો આગળનો હિસાબ, તે આજે ચોખ્ખો થયો. કોઈ પણ હિસાબ વગર કોઈને કંઈ પણ દુઃખ ના થાય. હિસાબ ચોખ્ખા નથી થયા ત્યારે દુઃખ થાય. આ એનો હિસાબ આવ્યો, તેથી પકડાયો. નહીં તો આટલી બધી દુનિયા પકડાતી નથી.

પ્રશ્નકર્તા : તો જેનો પગ ભાંગ્યો એ ભોગવનારે એમ માનવાનું કે મારી ભૂલ છે, એટલે એણે પેલા સ્કૂટરવાળા સામે કંઈ કરવું જ નહીં જોઈએ ?

દાદાશ્રી : કંઈ કરવું નહીં જોઈએ, એવું નહીં. આપણે શું કહીએ છીએ કે માનસિક પરિણામ ના બદલાવા જોઈએ. વ્યવહારિક જે થતું હોય, તે થવા દો પણ માનસિક રાગ-દ્વેષ ના થવાં જોઈએ. જેને ‘મારી ભૂલ છે’ એવું સમજાય, તો એને રાગ-દ્વેષ ના થાય.

જો જો, કોઈને દુઃખ ના થાય

પ્રશ્નકર્તા : બહુ દુઃખે ત્યારે તો પુદ્ગલ ઠેકડા મારવા મંડે.

દાદાશ્રી : હા, તમે ઠેકડા મારતા હો, તે બધાને ખબર પડી જાય. પણ બીજાને દુઃખ ના થાય એ જોવાનું. અને વખતે દુઃખ થાય, દુઃખ પહોંચે એવું ખરાબ બોલી ગયા અને પેલાને દુઃખ થયું તો તમારે ‘ચંદુભાઈ’ને કહેવું કે તમે પ્રતિક્રમણ કરો.

અમે તો પટેલને કહીએ, ‘બહુ પગ ફાટ્યા છે, નહીં ? હશે આ, આજની રાત જ છે ને પણ અમે છીએ ને તમારી જોડે.’ આમ કરીને ખભો થાબડીએ. જાણે કશુંય નહીં. તે દુખતુંય મટી જાય. કારણ કે દહાડો તો ઠેલવવો પડશે ને ? કંઈ બૈરી જોડે વઢવાડ કરીએ, એમાં દહાડો વળે ?

તું રડીશ નહીં, હસ, આતંદ પામ

મહાવીર ભગવાને એમના શિષ્યોને શિખવાડ્યું

કે તમે બહાર જાવ છો ને લોકો એકાદ લાકડી મારે તો આપણે એમ સમજવું કે લાકડી એકલી જ મારી ને ? હાથ તો નથી ભાંગ્યો ને ? એટલી તો બચત થઈ ! એટલે આ જ લાભ માનજો. કોઈ એક હાથ ભાંગે તો, બીજો તો નથી ભાંગ્યો ને ? બે હાથ કાપી નાખ્યા, ત્યારે કહે, પગ તો છે ને ? બે હાથ ને બે પગ કાપી નાખે તો કહેવું કે હું જીવતો તો છું ને ? આંખે તો દેખાય છે ને ? લાભાલાભ ભગવાને દેખાડ્યું. તું રડીશ નહીં; હસ, આનંદ પામ. વાત ખોટી નથી ને ?

ભગવાને સમ્યક્ દૃષ્ટિથી જોયું, જેથી નુકસાનમાં પણ નફો દેખાય.

મારા જેવો સુખિયો તથી કોઈ

અમે તો પાછા જ્ઞાનીઓની રીત શીખી ગયેલા, તીર્થંકરોની રીત શીખી ગયેલા કે દુઃખને સુખ માનેલું હોય. એટલે દાઢ દુખે ત્યારે અમે જાણીએ કે સુખ છે આજે, સરસ થયું ! કારણ કે સાયકોલોજિકલ ઈફેક્ટ એવી છે કે આત્મા જેવો કલ્પે તેવો થઈ જાય. મને દુખ્યું કહ્યું કે તેમ વર્તે. તમે એટલું કહો કે આ ચંદુભાઈને દુઃખે છે તો વાંધો ના લાગે અને દુઃખ થતું હોય એને તો એમ કહે કે મારા જેવો સુખિયો નથી કોઈ, તો તેવોય થઈ જાય પણ ભાવ તૂટે નહીં તો ! પણ થોડીવાર પછી ભાવ તોડી નાખે.

આપણે આત્મા તરીકે કહીએ કે દેહ ભલેને માંદો થાય ! આત્મા તો તેવો ને તેવો જ રહે છે કાયમ અને આપણે આત્મારૂપ થયા છીએ. એક ફેરો આત્મારૂપ થયા પછી નિરંતર લક્ષ રહે છે. કેટલા પાપો ધોવાય ત્યારે એ વસ્તુ નિરંતર થાય ! આ બધા પાપો ખલાસ થઈ ગયેલા છે. વરાળ રૂપેના ખલાસ થઈ ગયા, પાણી રૂપેના ખલાસ થઈ ગયા. બરફ રૂપેના ખલાસ ના થાય. એ ફક્ત બરફ રૂપેના રહ્યા છે, જે ચીકણા છે. એટલે ભોગવ્યે જ છૂટકો છે. એ તો મારેય ભોગવ્યે છૂટકો છે.

ગોદા મારનાર મહાન ઉપકારી

તે એક ભાઈ તો કહે છે, ‘મને ગોદા લાગે એવું થાય છે શરીરમાં ! એવો કંઈ ઉપાય કરો કે જેથી મને મટી જાય.’ મેં કહ્યું, ‘આ ગોદા મારનાર મળે નહીં.’ એ ગોદા મારનાર શું કહે છે ? ‘મોક્ષે જાવ ! અહીં શું કરવા સૂઈ રહ્યા છો ?’ એ બહુ સારું કહેવાય. માટે આ ગોદા મારનાર હોય તો તેનો ઉપકાર માનજો. અહીં મટાડવા ના આવશો. આ દવાવાળા પાસે દવા લેવાય ના જશો. ગોદા મારનાર ક્યાંથી મળી આવે ? મહાન ભાગ્યશાળીને ગોદા મારનાર મળે !

પ્રશ્નકર્તા : એ ઉપકારી કહેવાય.

દાદાશ્રી : હા, નહીં તો હાર્ટ ફેઈલ ભેગું થાય, ભાગ્યશાળીને તો ! પણ ગોદા મારનાર ના ભેગા થાય. ગોદા મારનાર તો મોક્ષે જનારા હોયને, તેને ગોદા માર માર કરે. ઘેર બેરી હઉ ગોદા મારે !

જુઓને, આ ભાઈને કેટલા ગોદા લોકો મારે છે ! છ-સાત વર્ષથી એમને ગોદા મારે છે. ત્યારે આ ભાઈ બે-ત્રણ વર્ષથી કહે છે, ‘હવે મોક્ષે જ જવું છે. હવે ક્યાંય નથી જવું.’ એ નક્કી થઈ ગયું હવે. કારણ કે રોજ રોજ ગોદા મારે, પછી મોહ તો રહેતો હશે કે ? મોહ રહે પછી ?

પ્રશ્નકર્તા : પછી મોહ ના રહે.

દાદાશ્રી : જ્યાં ત્યાંથી ગોદા મારે. હવે ગોદા મારવાની દવા કરીએ તો પછી મોહ રહી જાય. મહાપરાણે ગોદા મારવા માટે લોકોને ભાડે રાખવા પડતા હતા. પણ ભાડાવાળા ગોદા મારે નહીંને, બરોબર ! તમનેય ગોદા મારનારા તો હશે જ ને ? સહુને ઘેર ગોદા મારનારા હોય. આ શબ્દ સમજવા જેવો નથી ?

પ્રશ્નકર્તા : હા, બહુ સરસ વાત છે.

અશાતા તો છે સુખદાયી

દાદાશ્રી : જે આપણને દુઃખદાયી લાગતું હતું,

દાદાવાણી

તે સુખદાયી થઈ પડ્યું. ઓહોહો આવું ! આ સુખદાયીને આપણે દુઃખદાયી માનતા હતા, એ ભૂલ હતી. એ ભૂલ ભાંગી જાય, એનું કામ થઈ જાય. અમે તો આખી જિંદગી જ એવી રીતે રહ્યા છીએ. ગોદા મારવાની દવા નહીં કરેલી અમે તો કોઈ ગોદો ના મારેને, તો એને ઊભો કરી આપીએ. એટલે આ બેન કહે છે, ‘દાદા, રાત્રે ઓઢેલું તમે શું કરવા કાઢી નાખો છો ?’ એટલે મેં કહ્યું, ‘ઓઢીએ એટલે પછી ઊંઘ આવે છે. જરા ઠંડું લાગેને, ટાઢ લાગે ત્યાર પછી જાગૃતિ રહે. ગોદા મારનાર જોઈએ. તે આખી રાત ગોદા માર માર કરે ને આપણે એમ કરીએ. ‘તું છું ને હું છું’, કહીએ. ક્યારે સૂઈ નથી ગયો ? અનંત અવતાર સૂઈ જ ગયો હતોને ! બીજું શું હતું તે ?

પ્રશ્નકર્તા : શાતાશીલિયા હોય તે પહેલી દવા કરે.

દાદાશ્રી : આ તમે ટિકિટ ચોડીને અહીં આવ્યા’તા. ત્યારે મેં કહ્યું, ‘આ શેની ટિકિટ ચોડી છે ?’

પ્રશ્નકર્તા : મેં દાદાને કહ્યું કે, ‘આ વાગ્યું’તુંને એટલે માખો બહુ બણબણતી હતી. એટલા માટે પટ્ટી લગાડી છે. ત્યારે તમે કહ્યું કે આ તો તમે ઉપાય કાઢ્યો !

દાદાશ્રી : લોકો કહે છે, ‘દાદા, ઉધરસની દવા હું તમને આપું.’ મેં કહ્યું, ‘બળ્યું, ઉધરસ તો હું ઊભી કરું છું ને વળી પાછું દવાથી સારું કરો છો ? તું તો મટાડવાની દવા આપું છું પાછો ! આ ઉધરસ મહીં આવે, તો પછી કામ થઈ જાયને ! આ ગોદા મારે છે એ ખબર પડેને ? હવે એની દવા પીએ એટલે ગોદા મારનારો બંધ થઈ ગયો. એટલે ગોદા મારનાર જોઈએ આ કાળમાં. મેં તમને હાથમાં મોક્ષ આપ્યો છે. હવે ગોદા મારનાર હોય તો ગાડું સારું ચાલ્યું પાછું. તમારેય ગોદા મારનારા બહુ આવ્યા, નહીં ? મોટાને મોટા આવે ને નાનાને નાના આવે. અપમાન ગમે છે ?

પ્રશ્નકર્તા : અપમાન કોઈ કરે તો જાગૃતિ વધારે રહે.

દાદાશ્રી : કોઈની આ બાધા રાખો (મહીં એવો ભાવ રાખો) તો લોકો અપમાન કરે, લડવાની શરૂઆત કરે. કોઈ કરનાર મળી આવતો નથી, નહીંને ? એટલે એક ભાઈ કહેતા’તા, ‘આખી રાત મહીં ગોદા મારતું હોય એવું કોઈક મારે છે. તેની વિધિ કરી આપોને.’ મેં કહ્યું, ‘ગોદા મારે તો બહુ સારું. તારી પુણ્ય જાગી મૂઆ.’ ગોદા મારનાર શું કહે છે ? મોક્ષે જાવ ! તો એ ગોદા મારનારો તો સારોને ?

પ્રશ્નકર્તા : શાતા મીઠી લાગે છે ને અશાતા અળખામણી લાગે છે.

દાદાશ્રી : તે ‘ચંદુભાઈ’ને લાગે છે ને ? ‘ચંદુભાઈ’ને ‘આપણે’ કહીએ કે ડીક્ષનરી (શબ્દકોશ) હવે બદલી નાખો. અશાતા સુખદાયી ને શાતા દુઃખદાયી. સુખ-દુઃખ તો બધું કલ્પિત છે. મારો આ એક શબ્દ ગોઠવી જોજો, ઉપયોગ કરી જોજો. જો તમને જરાય અસર થાય તો કહેજો.

એ તપ છે, એ દુઃખ તથી

પ્રશ્નકર્તા : પણ દુઃખ થાય, તે એ દુઃખને કેવી રીતે સમજવું ?

દાદાશ્રી : એ તપ છે, એ દુઃખ નથી ! હવે તમને દુઃખ તો આવે જ નહીં, તપ જ આવે છે. તે તપ તો આવવું જ જોઈએ ને ! અને આંતરિક તપ કહેવાય છે આને.

પ્રશ્નકર્તા : એવું ઘણું તપ આવે છે.

દાદાશ્રી : એ જેટલું વધારે આવે ને, એટલું જાણવું કે આ ચોખ્ખું થવા માંડ્યું. એટલે આવવા દો. હજુ તો આપણે કહેવું કે હજુ તમે ઓછા આવો છો, બધા આવો, કહીએ.

પ્રશ્નકર્તા : બોલાવીએ છીએ...

દાદાવાણી

દાદાશ્રી : હા, બોલાવો, બોલાવો, દાદા મળ્યા છે હવે. ‘આવવું હોય તો આવો, ગભરાશો નહીં.’ કહીએ. એ લોકો ગભરાય, પણ આપણે ના ગભરાઈએ !

આવી પડે તે પ્રાપ્ત તપ

પ્રશ્નકર્તા : અંતર તપ ને પ્રાપ્ત તપ એ એક જ કહેવાય ?

દાદાશ્રી : પ્રાપ્ત તપ જુદું છે. પ્રાપ્ત તપ તો આપણે એની મેળે જ આવીને ઊભું રહે અને પેલું કરવું પડે આપણે. પ્રાપ્ત તપ એટલે અત્યારે ખાવાનું ના મળ્યું. અત્યારે કશું ઠેકાણું ના પડ્યું. કશુંય ના મળે, તે દહાડે કહેવું કે ‘ભઈ, આજે આપણે ઉપવાસ’ એ પ્રાપ્ત તપ. ‘આજે પ્રાપ્ત તપ થયું. માટે આ તપ કરો’ કહીએ. તપ મળ્યું.

પ્રશ્નકર્તા : કોઈ અપમાન કરે ને સહન કરીએ તો એય તપ ગણાય પછી ?

દાદાશ્રી : એય પ્રાપ્ત તપ કહેવાય. તમારું તપ શાથી વહેલું આવ્યું કે જલદી ઉકેલ આવવાનો છે, ચોખ્ખા થઈ જવાના છે, સ્પીડિલી ! ઉખાડતી વખતે મહીં તપ થાય છેને ! ચિત્તમાં દુઃખ થાય છે ? એ તપ કહેવાય. એ તપને જોયા કરવું. એને દુઃખ નહીં માનવું. દુઃખ માનો તો તપ ઊડી જશે તે ઘડીએ.

આપણે તપ કરવાના ખરા, પણ ઘેર બેઠા આવી પડેલા, બોલાવવા જવું ના પડે ! પુણ્યશાળીને બધી ચીજો ઘેર બેઠાં આવે. ગાડીમાં કો’ક ફેરો કોઈ સામો આવીને બાઝી પડે તો, આપણે જાણવું કે આ આવી પડેલું તપ આવ્યું ! કે ‘ઓહોહો ! મને ખોળતું ખોળતું ઘેર આવ્યું !’ માટે તપ કરવાનું તે વખતે.

હું શુદ્ધાત્મા છું, હું તમારી જોડે છું

ચંદુભાઈને સાંસારિક બહુ મુશ્કેલી આવી ગઈ હોય, ત્યારે આપણે ‘હું શુદ્ધાત્મા જ છું. હું તમારી જોડે

છું.’ એમ કહીએ એટલે ઑલરાઈટ (બરાબર) થઈ જશે. સાંસારિક મુશ્કેલીઓ આવે હાથની-પગની, બહુ મુશ્કેલી થતી હોય તે ઘડીએ ‘છોને થાય, હું છું ને, ગભરાશો નહીં.’ કહીએ અને નહીં તો બહુ શરીરને કંઈ અડચણ થતી હોય તો ‘મારું નહોય’ એમ કહો કે છૂટું રહે. કારણ કે લાઈન ઑફ ડિમાર્ક્શન (બેદરેખા) પાડી છે. આ તમારું ને આ તમારું નહોય, એવું બધું. એટલે આને રેગ્યુલર કોર્સમાં (રોજિંદા વ્યવહારમાં) જરા સમજી લેવાની જરૂર છે. આ ભૂલશો નહીંને, હું બોલું છું તે ?

આજ્ઞા પાળે એટલે બંધ ના પડે

પ્રશ્નકર્તા : દેહની વેદનીય હોય ત્યારે ચિત્ત તેમાં વધારે જતું રહે.

દાદાશ્રી : હા. ચિત્ત ત્યાંનું ત્યાં જ ભમ્યા કરે. આપણે એને કહીએ કે બહાર જરા ફરવા જા, તોય ના જાય. ઘરમાં ને ઘરમાં જ રહે.

પ્રશ્નકર્તા : એનાથી ફરી બંધ ના પડે ?

દાદાશ્રી : ના, વેદના ભોગવી લેવાની. ભોગવ્યે જ છૂટકો. બંધ તો કર્તા થાય ત્યારે પડે. કર્તા મીટે તો છૂટે કર્મ.

પ્રશ્નકર્તા : આત્મદૃષ્ટિ મળ્યા પછી ગમે તે વર્તન થાય, છતાં પણ દૃષ્ટિમાં જુદાપણાની જાગૃતિ રહે, તો એ બંધન ખરું ?

દાદાશ્રી : વર્તન કોનું છે ? દૃષ્ટિ કોની છે ? ‘આ તો મને ચોંટ્યું, મને ચોંટ્યું’ કહે તો ચોંટે. નહીં તો મૂઆ, વસ્તુ જુદી થઈ ગઈ. હવે શું ચોંટવાનું તને અહીં તે ? આત્મા નિર્લેપ જાણ્યો, નિર્લેપ અનુભવ્યો પછી એને શું ચોંટે તે ? અને ચોંટે કે તરત પછી પ્રજ્ઞા તમને ચેતવે. આજ્ઞા પાળીએ એટલે બંધ ના પડે અને બંધ ના પડે એટલે આત્મા મહીં જુદો જ થઈ ગયો છે.

એ મારું સ્વરૂપ ન્હોય

પ્રશ્નકર્તા : સંપૂર્ણ નીડરતા નથી આવતી.

દાદાવાણી

નિર્લેપતા નથી એટલે નીડરતા નથી એટલી, થોડીક ઓછી કહેવાય.

દાદાશ્રી : બહાર ગમે એટલું જોઈએ પણ આપણને અંદર અસર ન થાય, એનું નામ નિર્લેપતા. કારણ કે આપણે શુદ્ધાત્મા, શુદ્ધાત્માને અસર ના હોય કોઈ પણ પ્રકારની. કારણ કે એ ઈફેક્ટિવ નથી. પણ આમ ઈફેક્ટ થઈ જાય છે ને, ત્યાં આગળ તમારી જાગૃતિ જરા કાચી પડી જાય છે. ત્યાં આગળ તમારે એમ કરવું જોઈએ કે ‘ચંદુભાઈ, તમે શા સારું માથે લો છો કે તમારે શું લેવાદેવા આમાં ?’ બસ, એટલું જ કહી દેવું જોઈએ. એટલે છૂટું પડે. એટલી ‘જાગૃતિ’ આપણે રાખવી જોઈએ. અગર તો બીજું કશું ના ફાવે તો ‘મારું સ્વરૂપ ન્હોય’ એમ કહીને છૂટી જવાનું.

પ્રશ્નકર્તા : દાદા, એવું તો જ્ઞાન હાજર રહે છે પાછું. આ હું આમાં ક્યાં પડ્યો, આ રિલેટિવ છે.

દાદાશ્રી : તોય પણ થઈ જાય છે. થયુંને એટલે રિલેટિવ કહ્યા કરતા ‘મારું સ્વરૂપ ન્હોય’ કહીને બધું છૂટું. આપણે શું કહ્યું છે કે આ તારું સ્વરૂપ ને આ ન્હોય. તે હવે તમે આ ‘મારું ન્હોય’ કહેશો એટલે છૂટું. પછી તો એને ચોંટાય જ નહીં.

પ્રશ્નકર્તા : જેટલી વસ્તુઓમાં તન્મયતા એટલું કાચાપણું જ ને ?

દાદાશ્રી : હા, એ જ તો ! એટલે હવે તન્મયતા એ બીજું કોઈ કારણ નહીં. ફક્ત જાગૃતિ મંદ થઈ જાય છે. જાગૃતિ મંદ કેમ ? ત્યારે કહે, પહેલાના અભ્યાસને લઈને. એટલે આપણે જરાક વધારે પડતું આમાં જાગૃતિ રાખીએ કે તરત બેસી જાય, છૂટું થઈ જાય. હું તો ગમે એવી તબિયત ખરાબ હોય તો લોક કહેશે કે આજ તો દાદા, તમારી તબિયત વીક (નબળી) છે. તો અમે કહીએ, મને કશું થયું નથી. શું થવાનું છે આ ?

પ્રશ્નકર્તા : હા.

દાદાશ્રી : કેટલા ગામ ફરું છું પણ કશું થતું

નથી. શું થવાનું છે ? આપણે કહીએ કે મને થયું એટલે ચોંટ્યું !

અસર, માલિકીપણાને લઈને

ડૉક્ટરો કહે, ‘તમારું લીવર બહુ જ બગડી ગયું છે.’ મેં કહ્યું, ‘કશુંય બગડ્યું નથી. નિરાંતે રોટલા જોડે માખણ ખઉં છું.’ અને દાકતર તો માખણ અડતોય નહીં હોય. કંઈ ગયું લીવર તારું બગડેલું તે ? પેલા અમેરિકામાં કહે છે, ‘ઓપરેશન કરું ?’ ‘અલ્યા, મૂઆ, રહેવા દેને ઓપરેશન ! કોનું કરે છે આ તું ? આ તો જ્ઞાની પુરુષ કહેવાય. જે દેહના માલિક નથી.’ ત્યાંય પાંસરા નથી રહેતા ! એમનું કંઈ ઓપરેશન કરવાનું હોય ? માલિકીવાળાનું ઓપરેશન કરવાનું હોય. ને માલિકી નથી તેનું ઓપરેશન શું ? માલિકીવાળાને ખોટ જાય કે નફો થાય. અહીં ખોટ-નફો હોય નહીં. આ તો દેખાવ કરે એટલું જ, માલિક નહીં. ફિર ક્યા હૈ ?

પ્રશ્નકર્તા : અહીં રીપેર એની મેળે થાય ? જે દેહમાં માલિકીપણું નથી ત્યાં રીપેરિંગ કેવી રીતે થાય બધું ?

દાદાશ્રી : માલિકીપણાને લીધે જ ઘર ઘેરું થઈ જાય છે ને ખવાઈ જાય છે. બાકી એના સ્વભાવથી ઘેરું થાય એ તો ઉંમર થાય એમ થાય પણ માલિકીપણાને લીધે એનું બધું એ ખરાબ થઈ જાય છે.

પ્રશ્નકર્તા : માલિકીપણાને લીધે સ્પીડી અસર આવે છે ?

દાદાશ્રી : નહીં. માલિકીપણાને લીધે એટલે કુદરતી જે પેલી અસરો થાયને કે આ મને થયું એ થાય, એ ચોંટ્યું પછી. ‘મને થયું નથી’ એમ જે કહે છે, એને કશું ચોંટતું નથી.

થયું તો તે ચંદુભાઈને થયું, મારે શું પણ તેમાં ? ‘હું છું જોડે’ એમ કહેવું આપણે. ‘હું છુંને તમારી જોડે ચંદુભાઈ, ગભરાશો નહીં’ કહીએ. એવુંય કહી જુઓ. અરીસા સામું જોઈને કહેજો, એ પાછળ ખભો થાબડીને.

કોઈ ખભો નહીં થાબડવા આવે. બૈરી શું કહે ? હું તમને પહેલેથી કહેતી હતીને પણ તમારામાં વેત્તા નહીં એટલે શું થાય ? અલ્યા મૂઆ, વેત્તા કંઈ આ મારા અત્યારે આ ઉંમરે ? વેત્તા નહીં તમારામાં ! એટલે સંસાર તો આવો જ છેને મૂળથી. કાળો છે પણ મીઠો લાગે છે કેમ ? મોહને લઈને.

દુઃખે તેને જાણ ઓરમાયું

ઓરમાયું જેમ આપણે જાણીએ ત્યારથી આપણું મન જુદું પડી જાય. આપણે મામા સગા જાણતા હોયને ત્યાં સુધી મામાને ત્યાં ઘાલમેલ ઘાલમેલ કર્યા કરીએ. પણ મા એક ફેરો કહે કે મૂઆ, આ મામા તો ઓરમાણ છે, સગા નથી તારા. ત્યારથી મન જુદું પડી જાય. ના પડી જાય ? આ બધું ઓરમાયું છે.

એક જણ કહે છે, આ પગ મારો બહુ દુઃખે છે. દુઃખે છે તેને શું કરવું ? ત્યારે કંઈક હાથ ફેરવી આપોને ! મેં કહ્યું, લે ને, હાથ ફેરવી આપું. ત્યારે કહે છે, કંઈ ઓછું થતું નથી. ત્યારે મેં કહ્યું, આ પગ તો તારો ઓરમાયો છે, તારો સગો નથી. આ તું સગો માની બેઠો છું, તે આ ઓરમાયો છે. મેં કહ્યું, બોલ, પાંચ વખત. આ ઓરમાયો પગ છે ને આ મારો સગો. આ મારો સગો અને આ મારો ઓરમાયો, જે દુઃખે તે ઓરમાયો. તું બોલ્યો, તો જો મટી ગયુંને ?

પ્રશ્નકર્તા : દાદા, તે દહાડે મને તાવ આવ્યો હતો, ત્યારે તમે મને આ દાખલો આપ્યો, તો પાંચ મિનિટ બેસીને કર્યું તો તાવ ઊતરી ગયો.

દાદાશ્રી : ઊતરી જાય, આપણે કહીએ કે આ સગો અને આ ઓરમાયો ત્યાંથી જ તેના ભાવ બધા તૂટતા જાય ને બધું બેસી જાય. એટલે ઓરમાયું કરજો, હવે મનનું ના રહે. આમ જરા રૂબરૂ દેખાડવું પડે.

પ્રશ્નકર્તા : અરીસામાં જોઉં છું એમ.

દાદાશ્રી : એ ઉપાય સારો પડશે કે નહીં પડે ? દાદા જે ચાવીઓ આપેને, તેનાથી બધા તાળા ઊઘડી જાય.

આત્મા તરીકે હું છું જુદો

એ તો નક્કી જ હોય કે આટલી આ ભાઈને અશાતા થશે ને આટલી જ શાતા થવાની, એ ડિસાઈડ્ડ હોય. તે અશાતા કર્યા વગર રહે નહીં. આમથી તેમ આળોટે, આમથી તેમ આળોટે પણ અશાતા કરે.

પ્રશ્નકર્તા : દાદા, એ તો જ્ઞાન ના થયું હોય ત્યારે ને ? તમોએ જ્ઞાન આપ્યા પછી તો ઊડી ગયુંને બધું ?

દાદાશ્રી : હા, એ તો બધું ઊડી ગયું, આ તો વાત કરીએ છીએ.

તે રડતો હોય, ચિઢાતો હોય, એ આમ કરતો હોય, પણ જો આત્મા તરીકે ‘હું’ જુદો છું, એવું ભાન હોયને તો બસ થઈ ગયું. ‘હું’ ‘ચંદુ’ નહોય. કોઈ પણ પ્રકારે ‘હું’ ‘ચંદુ’ નહોય. એટલે શાતા હોય, શાતામાં તો ‘હું’ ‘ચંદુ’ છું એવું જ રહે છે લોકોને, પણ ‘એ’ ‘ચંદુ’ નથી એવું ખાતરી ક્યારે થાય ? અશાતા થાય ત્યારે. એટલે ખરેખર ‘ચંદુ’ નથી એ વાત ચોક્કસ.

પ્રશ્નકર્તા : એટલે પછી પેલી સ્થિતિ રહેતી જ નથી.

દાદાશ્રી : પછી ભાંજગડ જ ના રહે ને !

આપણે માલિકી છોડી દેવાની

આપણું નહીં તેને આપણું માનીએ ત્યાંથી ભૂલ થાય છે. આપણું વિજ્ઞાન શું કહે છે કે આ લાઈન ઑફ ડિમાર્કશન પડી. પછી આ છોડવો આપણો નહીં. એને આપણો માનીએ તો દુઃખ થાય. આ છોડવો કેમ સૂકાયો ? અલ્યા ભઈ, પણ નહોય આપણો. આ તો બીજાનો છે.

પ્રશ્નકર્તા : હવે ખ્યાલ આવ્યો કે એને છોડી જ દેવું કે આપણું છે નહીં પછી શું ? એ તો માલિકી લઈને બેઠા હતા.

દાદાશ્રી : આપણે માલિકી છોડી દેવાની. વગર કામનું આ બોજો.

દાદાવાણી

પ્રશ્નકર્તા : દાદા, આપે જ્ઞાન અમને આપ્યું તે વખતે તો અમે સમર્પણ કરી દીધેલું છે, પણ છાનાછપના અમે લઈ જઈએ પાછા.

દાદાશ્રી : કારણ કે અવળો અભ્યાસ છે. દાક્તરે કહ્યું હોય કે જમણા હાથે જમશો નહીં. જરા અહીંયા થયું છે એ દુખાવો વધી જશે. તોય પાછું જમતી વખતેય મહીં જમણો હાથ પેસી જાય. એટલે લાઈન ઓફ ડિમાર્ક્શન નાખેલીને, એ ‘આપણું ન્હોય’. અને એટલું ખ્યાલમાં રાખવું કે જે કંઈ દુઃખ આપે, કંઈ અવળી અસર કરે એ ‘આપણું ન્હોય’. અને આપણું એ અવળી અસર કરે નહીં. બસ, આ બે વાત સમજી લો. સહેલી છે ને, બસ !

તારે જવું હોય ત્યારે જજે, મારી ઈચ્છા તથી

આત્મા સિવાય બધી સડેલી વસ્તુ છે. આત્મા એકલો જ સડે નહીં. એને કશું થાય નહીં એવો છે. તે આપણે આત્મસ્વરૂપ થઈ ગયા તો કામ થઈ જશે. નહીં તો કામ બધું નકામું. આત્મસ્વરૂપ થવાની જરૂર છે, બીજું કશું નહીં. આ દેહ કપાય કે ગમે તે થાય, આપણે દેહસ્વરૂપ થવું નહીં. પરક્ષેત્રમાં પેસે તો સંસાર કડવો ઝેર જેવો લાગે.

આ દેહ અમારો છે, એવું અમને એક ક્ષણવાર ખબર નથી. આ જ્ઞાન પ્રગટ થયા પછી અમારું છે નહીં, એ પારકી વસ્તુ છે. એ પારકી વસ્તુ આપણા હાથમાં રહે નહીં ને આપણે જોઈતીયે નથી. પોતાની વસ્તુ એ પોતાની, પારકી એ પારકી.

પ્રશ્નકર્તા : દેહ જ્યારે છૂટવો હોય ત્યારે છૂટે, અમારી ઈચ્છા નથી, એ કહેવામાં શું આશય છે ?

દાદાશ્રી : એ તો દેહ પ્રત્યે તિરસ્કાર ઉત્પન્ન ના થાય એટલા માટે કહીએ છીએ કે અમારી ઈચ્છા નથી.

પ્રશ્નકર્તા : આ બે વાક્યો કહેનાર કોણ ?

દાદાશ્રી : એ તો જે મરણથી જુદો હોય તેનું જ હોય ને !

પ્રશ્નકર્તા : એ પ્રતિષ્ઠિત આત્મા કહેવાય ?

દાદાશ્રી : ના, પ્રતિષ્ઠિત આત્મા તો મરણવાળો છે, આ બધું પ્રજ્ઞાનું કામ છે ! પ્રતિષ્ઠિત આત્મા મરવાનો છે, એ તો બોલે જ નહીં ને આવું ?

મોક્ષનો માર્ગ છે શૂરાનો

માટે ક્ષત્રિય થઈ જાવ. જે સ્વરૂપ આપણું નથી ત્યાં શી પીડા ? જે સ્વરૂપ આપણું નથી એવું ‘જ્ઞાની પુરુષે’ તમને કહ્યું, તે તમને બુદ્ધિથી સમજાયું, પછી શી પીડા ?

તમારું એકનું એક મકાન હોય, તે તોડવાનું ગમે નહીં. પણ દેવું થઈ ગયું હોય એટલે વેચી નાખો, તેના દસ્તાવેજ પણ થઈ ગયા હોય, પછી તે ઘર તૂટે ને તમે ભૂમો પાડો કે ‘આ ઘર મારું, આ ઘર મારું’, તો તે કેવું ખરાબ લાગે !

પ્રશ્નકર્તા : શબ્દમાં કહેવામાં વાંધો નથી આવતો, પણ જ્યારે વેદનીય હાજર થાય છે ત્યારે એનો પરચો બતાવે છે.

દાદાશ્રી : વેદનીય તો તમને શી થઈ છે ? વેદનીય તો જ્યારે પક્ષાઘાત થાય ત્યારે વેદનીય કહેવાય. આને વેદનીય કેમ કહેવાય ? પેટમાં દુખ્યું, માથું દુખ્યું કે સણકા થયા એને વેદનીય કેમ કહેવાય ? એક આપણા મહાત્માને પક્ષાઘાત થયેલો. તે કહે કે ‘દાદા, આ ‘મંગળદાસ’ને બધા જોવા આવે છે, તેમને ‘હું’ પણ જોઉં છું !’

પ્રશ્નકર્તા : જ્યાં સુધી આત્માનું સ્પષ્ટ વેદન ના હોય, અનંત સ્વરૂપનું વેદન ના હોય ત્યાં સુધી બીજું કંઈ ને કંઈ તો વેદન હોય ને ? જેમ કે શાતા-અશાતા.

દાદાશ્રી : એવું છે ને કે વેદનાનો સ્વભાવ કેવો છે કે જો એને પારકી જાણે તો એ જાણ્યા કરે કે આ પારકી છે. પછી ખાલી જાણ્યા જ કરે એને, વેદે નહીં. પણ આ વેદના ‘મને થઈ’ કહે તો વેદે અને આ

‘સહન થતી નથી’ એમ બોલ્યા એટલે વેદના દસ ગણી લાગે. આ ‘સહન થતી નથી’, એમ તો બોલાય જ નહીં.

આ પગ તો તૂટતો હોય તો બીજાનેય કહીએ કે તું પણ તૂટ. નાદારી જ કાઢવી. હવે મોક્ષમાર્ગ હાથમાં આવ્યો છે એટલે જરાક હિંમત દાખવવી પડશે.

આત્મા ચિંતવે એવો થાય

આત્માનો સ્વભાવ કેવો છે ? જેવું ચિંતવે એવો તરત જ થઈ જાય. સુખમય ચિંતવ્યો તો સુખમય થઈ જાય ને દુઃખમય ચિંતવ્યો તો તેવું થઈ જાય. એટલે બહુ જાગૃત રહેવાનું છે. આમાં બીજી કોઈ ચિંતવના ના થાય. જેમ કે, મારું માથું દુખ્યું !

પ્રશ્નકર્તા : ચિંતવના થતી નથી, પણ હવામાન બગડી જાય છે.

દાદાશ્રી : હવામાનની અસર થાય પણ આપણાથી બોલાય નહીં કે મને દુખ્યું. આપણે તો એમ કહેવું પડે કે ‘ચંદુભાઈ’ને માથું દુઃખે છે.

આ વિજ્ઞાન છે. આત્મા એકલાનો જ સ્વભાવ એવો છે કે જેવો ચિંતવે તેવો થઈ જાય. તરત પાછો, વારેય નહીં. ‘હું લેફ્ટનન્ટ છું’, કહે તો એવો થઈ જાય. ‘હું અજ્ઞાની છું’ કહે તો એવો થઈ જાય, ‘હું કોપી છું’ કહે તો તેવો થઈ જાય. તેથી આપણે એમને શું કરાવીએ છીએ ? ‘હું શુદ્ધાત્મા છું’ એ, તો તેવો થતો જાય. આપણે જે દેખાડ્યું છે એ તેવો થતો જાય છે. પાંચ વાક્યો (આજ્ઞા) આપ્યાં છે. બધા પાપ તો છે તે આ ચંદુનાં, તારે શું લેવાદેવા ? એટલે પારકી વસ્તુ આપણે માથે લઈએ તો આપણે પાછા, તે રૂપ થઈ જઈએ. અત્યારે ચંદુલાલ કહે, ‘સાહેબ, હું તો બહુ માંદો થઈ ગયો છું, હું બહુ માંદો.’ હું કહું કે ‘ના, તું ના બોલીશ આવું. આપણે તો એવું કહેવાનું ચંદુલાલ માંદો છે.’ આપણે ‘હું માંદો’ કહીએ એટલે આપણે માંદા જ થઈ જઈએ, તે ઘડીએ બોલતાની સાથે જ.

થઈ જાય કે ના થઈ જાય ? અને ‘હું અનંત શક્તિવાળો છું’ બોલ જોઈએ, તે ઘડીએ શું થઈ જાય ? અનંત શક્તિવાળો થઈ જાય.

ચાલવાનું તમારે, અમે જોઈએ

અમથા મૂઆ, ‘ચલાતું નથી, ચલાતું નથી’ એમ કહીને ઊલટો નરમ થઈ જાય. આત્માનો સ્વભાવ જેવું બોલે તેવો થઈ જાય. અને પેલો તો બોલે, ‘ચલાતું નથી, પગ તો ચાલતા જ નથી.’ પછી પગ જાણે કે ‘આપણને કહે છે કે ચાલતા નથી. તે વઢનાર નથી કોઈ.’ આપણે કહીએ કે ‘ના કેમ ચાલે ? ચાલ આગળ !’ આમ બે ઠપકારીએ તો એની મેળે ચાલે. ના કેમ ચાલે ? કરાર કર્યો છે. કરાર પૂરો થયો નથી હજુ. ફાઈલ નં. ૧ ને ખવડાવીએ-પીવડાવીએ ને ચાલે કેમ નહીં ? કઈ જાતની વાત ? ચા-પાણી પાઈએ મસાલેદાર અને ઘીમાં તળેલા પાઈ એવું બધું ખવડાવીએ-પીવડાવીએ, તોય પાછો ચાલે નહીં તો આપણે કહીએ, ‘ચાલ. ચાલે છે કે નથી ચાલતો ?’ વાઘ પાછળ પડે તો ચાલે કે નહીં ચાલે ? ત્યારે વાઘ પાછળ પડે ને દોડીએ, એના કરતા જાણોને કે વાઘ પાછળ જ પડેલો છે ને ? સંસાર વાઘ જ છે ને ! સંસાર વાઘ કરતાંયે વસમો છે. વાઘ તો એક ફેરો ખઈ જાય ને સંસાર ભવોભવ ખઈ જાય.

કરાર કર્યા પ્રમાણે બધું ચાલવું પડે ને ? ચાલવાનું એણે, આપણે ‘જોયા’ કરવાનું. અમે અમારી ફરજ ના બજાવીએ તો કહેજો. ચાલવાનું તમારે, અમે ‘જોઈએ’.

આવી ભાષા રાખો હવે

પ્રશ્નકર્તા : દાદા એકદમ યંગ (યુવાન) દેખાય છે આજે.

દાદાશ્રી : એ રોજ બધા કહે છે. પછી હુંય અરીસામાં જોઉં, દેખાય આ કેવા ? મનેય યંગ દેખાય છે. બધા કહે એટલે પછી અસર થાયને મહીં. બાકી

‘હું ઘૈડો છું’ એવું કોઈ દહાડો બોલું નહીં. કારણ હું તો શુદ્ધાત્મા છું, ઘૈડા તો આ જ થાય, દેહ થાય. એ બોલે નહીં. અમારા પૂજ્યા સિવાય શી રીતે બોલે ? વ્યવહારમાં કહે કે ‘ભઈ, આ ઘૈડા છીએ.’ પણ ‘હું ઘૈડો છું’ એવું ના બોલાય. કારણ કે ‘હું તો શુદ્ધાત્મા છું’ એટલે અમારા હિસાબ બધા જુદી જાતના હોય. ‘હું શુદ્ધાત્મા’ થઈને ‘હું ઘૈડો છું’ ખરેખર બોલ્યા, તો તમે તેવા થઈ જશો. એટલે તમે કહો કે હું ઘૈડો થયો, એ તમે તમારે માટે નથી બોલતા, પણ અંદરખાને જાણતા હોય કે હું જુદો ને આ તો ચંદુભાઈના માટે બોલાય છે. એટલે તમને અસર ના થાય. બધું ઈફેક્ટિવ છે. આ વર્લ્ડમાં એક શબ્દ બોલ્યા કે ઈફેક્ટિવ છે બધું !

‘ચંદુભાઈ’ કહે કે મારી તબિયત બગડી છે, તો ‘આપણે’ અંદરખાને સમજવું કે એ ચંદુભાઈની તબિયત બગડી છે, પણ મારી તો નહીં જ ને !

પ્રશ્નકર્તા : હા, દાદા. ચંદુભાઈને માટે કહેવાનું. અને ‘તબિયત સારી છે’ એવું પોઝિટિવ બોલવાનું આપણે.

દાદાશ્રી : એટલે ‘તબિયત સારી છે’ એવું કહો. ચંદુભાઈ કહે કે ‘મારી તબિયત ખરાબ છે.’ ત્યારે આપણે કહીએ, ‘ના, સારી છે.’ એમાં બીજું કંઈ લાંબું હોય નહીં, પણ શાંતિ રહે એને ! બાકી તમે પોતે જ કહો કે, મારી તબિયત સારી છે, તો સારી થઈ જાય. તમે પોતે જ કહો કે મારી તબિયત ખરાબ છે, તો ખરાબ થઈ જાય. એટલે જેવું ચિંતવે એવો એ થઈ જાય ! હું જુદો ને ચંદુભાઈ જુદા. પોતે એકરૂપ થવું જ નહીં કોઈ દહાડો. ચંદુભાઈને ભૂખ લાગી છે, ચંદુભાઈને ખાવું છે, ચંદુભાઈએ ખાવાનું બનાવ્યું, ચંદુભાઈને સમજણ પડતી નથી, ચંદુભાઈને સમજણ પડે છે ! આવી બધી ભાષા રાખો.

ચંદુભાઈને કહેવું, સામે બેસાડીને

હવે તમારે શું કરવાનું કે તમારે ચંદુભાઈ

જોડે, ચંદુભાઈને બેસાડીને વાતચીત કરવી પડે કે ‘તમે સડસઠ વરસે રોજ સત્સંગમાં આવો છો, તેનું બહુ ધ્યાન રાખો છો તે બહુ સારું કામ કરો છો.’ પણ જોડે જોડે બીજી સમજણ પાડવી ને સલાહ આપવી કે ‘દેહનું ધ્યાન શું કામ બહુ રાખો છો ? દેહમાં આ આમ થાય છે, તે છો ને થાય. તમે અમારી જોડે ટેબલ ઉપર આમ આવી જાવને ! અમારી જોડે પાર વગરનું સુખ છે!’ એવું તમારે ચંદુભાઈને કહેવું. ચંદુભાઈને આમ અરીસા સામે બેસાડ્યા હોય તો, તે તમને ‘એક્ઝેક્ટ’ દેખાય કે ના દેખાય ?

પ્રશ્નકર્તા : અંદર વાતચીત તો મારે કલાકો સુધી ચાલે છે.

દાદાશ્રી : પણ અંદર વાતચીત કરવામાં બીજા ફોન લઈ લે છે, એટલે એમને સામા બેસાડીને મોટેથી વાતચીત કરીએ. એટલે કોઈ બીજો ફોન લે જ નહીં ને !

પ્રશ્નકર્તા : પોતાને સામે કેવી રીતે બેસાડવું ?

દાદાશ્રી : તું ‘ચંદુભાઈ’ને સામે બેસાડીને વઢ કરતો હોય તો ‘ચંદુભાઈ’ બહુ ડાહ્યા થઈ જાય. તું જાતે જ વઢું કે ‘ચંદુભાઈ, આવું તે હોય ? આ તમે શું માંડ્યું છે ? ને માંડ્યું તો હવે પાંસરું માંડોને !’ આવું આપણે કહીએ તે શું ખોટું છે ? કો’ક લપકા કરતું હોય, તે સારું લાગતું હશે ? તેથી અમે તમને ‘ચંદુભાઈ’ને વઢવાનું કહીએ, નહીં તો હપુચું (સદંતર) અંધેર જ ચાલ્યા કરે. આ પુદ્ગલ શું કહે છે કે તમે તો ‘શુદ્ધાત્મા’ થઈ ગયા, પણ અમારું શું ? એ દાવો માંડે છે, એ પણ હક્કદાર છે. એ પણ ઈચ્છા રાખે છે કે અમારે પણ કંઈક જોઈએ છે. માટે તેને અટાવી-પટાવી લેવું. એ તો ભોળું છે. ભોળું એટલા માટે કે મૂરખની સંગત મળે તો મૂરખ થઈ જાય ને ડાહ્યાની સંગત મળે તો ડાહ્યું થઈ જાય. ચોરની સંગત મળે તો ચોર થઈ જાય ! જેવો સંગ એવો રંગ ! પણ એ પોતાનો હક્ક છોડે તેવું નથી.

ગો ટુ દાદા (દાદા પાસે જાવ)

અને બહુ દુઃખ આવી પડે ત્યારે તમારે કહેવું કે જાઓ 'દાદા' પાસે.

પ્રશ્નકર્તા : પણ દાદા, એવું અમારું દુઃખ તમને અપાય ?

દાદાશ્રી : હા, હા. દાદાને જ બધું આપી દેવાનું ને કહીએ કે 'જા, દાદાની પાસે. અહીં શું છે ? ઈધર ક્યા હૈ ? સબ દે દિયા દાદા કો. અબ ઈધર ક્યો આયા ?'

પ્રશ્નકર્તા : સુખેય આપી દેવાનું ?

દાદાશ્રી : ના, સુખ નહીં. સુખ તમારી પાસે રાખવાનું. મને સુખનો શોખ નથી એટલે તમારી પાસે રાખવાનું. તમારાથી દુઃખ જો સહન ના થાય તો મારી પાસે મોકલી દેવાનું. બે-પાંચ વખત દુઃખનું અપમાન કરો કે ઈધર ક્યો આયા હૈ ? દાદા કો દે દિયા હૈ એટલે એ ઊભું ના રહે. આ પુદ્ગલનો ગુણ કેવો છે કે અપમાન થાય તો ઊભું ના રહે.

જે 'દાદા ભગવાન' છે તે અચિંત્ય ચિંતામણિ છે. મુશ્કેલીમાં તેમને ચિંતવો તો મુશ્કેલીઓ બધી જતી રહે. જેવું ચિંતવો તેવું ફળ આપે. પછી આપણે શા માટે ભડકવાની જરૂર ?

શુદ્ધાત્માને અડે તહીં કોઈ કર્મ

પ્રશ્નકર્તા : કોઈ વખત નિકાચિત કર્મનો ઉદય હોય, ત્યારે 'હું શુદ્ધાત્મા છું' એ જપયજ્ઞ માંડે, તો પેલું કર્મ હળવું થઈ જાય ?

દાદાશ્રી : હા, હળવું થઈ જાયને ! પછી શુદ્ધાત્મા બોલ બોલ કરે એટલે પોતાની સ્થિરતા ડગે નહીં, એટલે હળવું થઈ જાય. નિકાચિતનો અર્થ એવો કે ઉપરથી ભગવાન એને દૂર કરવા આવે તોય એ દૂર ના થાય, એવા નિકાચિત કર્મ હોય છે. ભોગવ્યે જ છૂટકો થાય. પણ આપણે શુદ્ધાત્મા બોલ બોલ કરીએ, તો આપણને અડે નહીં. કર્મ કર્મની જગ્યાએ

પૌદ્ગલિક રીતે એનો નિકાલ થઈ જાય, આપણને અડે નહીં.

શુદ્ધાત્માનું સામ્રાજ્ય હોય ત્યાં કશું આધુંપાછું થાય નહીં. પેટમાં પાણીય હાલે નહીં. તાવ આવે, દેહ જવાનો થાય, દેહ રહેવાનો થાય તોય મહીં હાલે નહીં. કશી ડખલ જ નહીં. પોતાનું શું જવાનું ? જાય તો પાડોશીનું જાય !

વ્યવસ્થિતમાં જે હો તે ભલે હો

તમે હવે નિઃશંક થયા. હવે આજ્ઞામાં રહો ને ઘેડપણ કાઢી નાખો. આ દેહ જતો રહે તો ભલે જતો રહે. કાન કાપી લે તો ભલે કાપી લે. પુદ્ગલ આપી દેવાનું છે. પુદ્ગલ પારકું છે. પારકી વસ્તુ આપણી પાસે રહેવાની નથી. એ તો 'વ્યવસ્થિત'નો ટાઈમ હશે તે દહાડે જશે. માટે 'જ્યારે લેવું હોય ત્યારે લઈ લો' એમ કહેવું. ભય રાખવાનો નહીં. કોઈ લેનાર નથી. કોઈ નવરૂંચ નથી. આપણે કહીએ કે 'લઈ લો', તો કોઈ લેનારું નથી. પણ તે આપણામાં નિર્ભયતા રાખે. જે થવું હોય તે થાઓ, કહીએ.

પ્રશ્નકર્તા : બહારની ફાઈલો એટલી બધી હેરાન નથી કરતી, પણ અંદરની શાતા-અશાતામાં એકાકાર થવાય છે.

દાદાશ્રી : શાતા-અશાતાને તો બાજુએ જ મૂકી દેવાનું. શાતામાં પ્રમાદ થઈ જાય, અજાગૃતિ રહે. શાતા-અશાતાની તો બહુ પરવા રાખવી નહીં. અશાતા આવે, હાથમાં લાય બળતી હોય તો આપણે કહેવું કે 'હે હાથ ! 'વ્યવસ્થિત'માં હો તો બળો કે સાજો રહો.' એટલે લાય બળતી હોય તો બંધ થઈ જાય; કારણ કે આપણે બાળી મૂકવાની વાત કરીએ પછી શું થાય ? પંપાળવાનું તો ક્યારેય હોય નહીં. આ પુદ્ગલ છે તે 'વ્યવસ્થિત'ના તાબે છે. એની અશાતા વેદનીય જેટલી આવતી હોય તેટલી આવો. શૂરાતન તો જોઈશે ને ? અને નહીં તોય રડી રડીને ભોગવવું, એના કરતા હસીને ભોગવવું શું ખોટું ?

તેથી તો કહ્યું છે ને, ‘જ્ઞાની વેદે ધૈર્યથી, અજ્ઞાની વેદે રોઈ.’

અડધો પગ તૂટી ગયો તો આપણે કહીએ, ચાલો દોઢ તો રહ્યો ને ! ફરી અડધો જતો રહે, ત્યારે આપણે એમ કહીએ કે બેને બદલે એક તો રહ્યો ને ? આમ કરતા છેવટે બધા પાર્ટસ તૂટી પડે, ત્યારે છેવટે આત્મા તો છીએ ને ? છેવટે તો બધા પાર્ટસ તૂટી જ પડવાના છે ને ? પેટ્રોલ છાંટીને ભડકો કરો તોય અમે આત્મસ્વરૂપ છીએ ! જ્યારે ત્યારે ભડકો થવાનો જ છે ને ! નથી થવાનો ? થોડોક અભ્યાસ જ કરવાની જરૂર છે. ઉઘાડે પગે મહારાજ કેમ કરીને ચાલે છે ? ખેડૂતો કેમ કરીને ચાલે છે ? બે-ચાર વખત આપણે દઝાઈએ એટલે બધું રાગે પડી જાય. બાકી એક ટીકડીથી વેદના બેસી જાય તેને વેદના જ કેવી કહેવાય ? સો-સો ટીકડીઓ ખાય તોય વેદના ના શમે, એનું નામ વેદના કહેવાય.

આજ્ઞા પાળો, તેલે અશાતા અડે નહીં

આ જ્ઞાન જ જ્ઞાતા-દ્રષ્ટાનું છે. અશાતા વેદનીયમાં નિરંતર હાજર રહે એવું આ જ્ઞાન છે. આ પાંચ આજ્ઞા પાળે તો એની પાસે અશાતા વેદનીય આવી જ ન શકે. આત્મા પ્રાપ્ત થયા પછી ઊંઘમાંથી જાગીએ કે તરત જ આત્મા હાજર થાય, એનું નામ આત્મા પ્રાપ્ત થયો કહેવાય. અને એવો આત્મા પ્રાપ્ત થયા પછી કશું બાકી રહેતું જ નથી. એટલે તમારે કશાથી બીવું નહીં. ‘લાખો ગણી વેદનીય આવો’ કહીએ. પણ વેદનીય આવે જ નહીં. અશાતા વેદનીયમાં સમાધિ રાખે એવું આ જ્ઞાન છે. પણ તમે પહેલાં જ બોલો કે ‘આવશે તો શું થશે ? આવશે તો શું થશે ?’ તો એવું પરિણામ આવે. નહીં તો કહીએ, ‘આવ.’

પ્રશ્નકર્તા : અને પાછો આનંદ ઊભો થાય !

દાદાશ્રી : આનંદ ઊભો થાય. આ તો માથું દુખ્યું, મારે તો બહુ માથું દુખે છે. ‘અલ્યા, પણ તારું

દુખે છે કે ચંદુભાઈનું દુખે છે ? તું તો શુદ્ધાત્મા.’ તો કહે કે, ‘હા, હું તો શુદ્ધાત્મા. એ તો ચંદુભાઈનું દુખે છે.’ હવે ચંદુભાઈનું માથું દુખે, એમાં એનું દુખવા માંડ્યું. ‘મને માથું દુખ્યું’ એમ કહે કે મલ્ટીપ્લાય બાય ટુ (બમણું થઈ જાય). ‘મારું દુઃખ’ એમ કહ્યું એટલે મલ્ટીપ્લાય (ગુણાકાર) થાય. અને ‘મારું સ્વરૂપ ના હોય’ તો છૂટ્યો.

આ જ્ઞાન અહીં ફળ આપે

જ્ઞાન ના હોય એવાને પક્ષાઘાત થયો હોયને તો આ શરીર બધું એ થઈ જાય. એ બહારના લોક જોવા આવે ને કહેશે, ‘અરેરે ! આ અંગ જતું રહ્યું ?’ ત્યારે પેલો પક્ષાઘાતવાળો આંખમાંથી પાણી કાઢ્યા કરે અને કહે કે, ‘આય ગયું ને તેય ગયું.’ મહાન વેદના થાય.

હવે એ આપણા જ્ઞાનવાળાને કો’ક વખત પક્ષાઘાત થયો હોય ત્યારે ખબર કાઢનારાઓને શું કહે ? ‘ભઈ, આ બધું ડાબું જતું રહ્યું. પણ તમે જેને જોવા આવો છો તેને ‘હું’ય ‘જોઉં’ છું’. હુંય જોઉં છું અને તમેય જુઓ. આ આપણે બધા ‘જોનાર’ છીએ કે કોને આ થયું છે ? આ જ્ઞાન અહીં ફળ આપે. બહુ સરસ ફળ આપે.

છતાંય આપણા મહાત્માઓને બહુ આગળ વધેલા હોય તોય કોઈને પૂછીએ, કે ‘ભઈ, પક્ષાઘાત તમને ગમે ?’ ત્યારે કહે, ‘ના, ગમે તો નહીં.’ પણ આવી પડે તો એનો તિરસ્કારેય ના કરે. પણ ના હોય તો પક્ષાઘાતને બોલાવે નહીં એ. આપણે કહીએ, ના આવો તો સારું કે આ પીડા કોણ ઊભી કરે ?

પોતે જુદો, ફાઈલ તંબર વતથી

હવે ‘મારું છે’ મોઢે બોલીએ ખરા, પણ કંઈ અંદરથી નહીંને ! હૃદયથી કોઈ ચીજ મારી છે, એમ નહીંને ? મમતા પણ છૂટી ગઈને ? એક કલાકેય આ દેહનું માલિકીપણું કોઈને છૂટે નહીં. દેહની વાત કરીએને ત્યારે કહે, દેહ તો મારોને એટલે મને જ દુઃખ થાયને ! મને વાગ્યું છે, મને સણકા મારે છે

એવું બોલે. સાધુ-આચાર્ય મહારાજ એવું જ બોલેને ? એમાં કંઈ ચાલે જ નહીંને ! કારણ કે જ્યાં સુધી ‘હું છું’ એ દેહાધ્યાસ છે, ત્યાં સુધી બીજું બોલાય જ નહીંને ! અને તમે તો કહો કે મારી ફાઈલ બગડી છે, ફાઈલ નંબર વન. એ કંઈ ઓછું જ્ઞાન નથી, જેવું તેવું જ્ઞાન નથી. આ જ્ઞાન એવું સરળ ને સહેલું છે !

હવે તો અપના કુદૃષ્ટ નહીં, ‘જ્ઞાની પુરુષ’ને બધું વોસરાવી દીધું. મન-વચન-કાયા ને સર્વ માયા, ભાવકર્મ-દ્રવ્યકર્મ-નોકર્મ બધું જ વોસરાવી દીધું. પછી તમારી પાસે કશું જ બાકી નથી રહેતું.

વેદવું નહીં, જાણવું

પ્રશ્નકર્તા : દાદા, આ જ્ઞાનાવરણ, દર્શનાવરણ, મોહનીય ને અંતરાય એ ચિંતવન કરી કરીને, એ વહેલા ખપાવી શકાય એવું છે ને ? જ્યારે શાતા-અશાતા વેદનીય અને એ પેલા નામ-ગોત્ર-આયુષ્ય એ બધાને તો ભોગવે જ છૂટકો ?

દાદાશ્રી : ભોગવે છૂટકો એવું નહીં, એમાંય જો કદી જ્ઞાન સજ્જડ હોયને તો ભોગવે નહીં. તીર્થકરો ભોગવે નહીં કોઈ દહાડોય. એમને શાતા-અશાતા વેદનીય હોય, (પણ) એ ભોગવે નહીં, એ જાણે એટલું જ.

પણ આ જ્ઞાન કેવું છે ? ‘તમે’ શું કહો, ‘એનો કંઈ હિસાબ નહીં.’ કારણ કે તમે જાણ્યું એટલું જ. પણ તમે કહો, ‘મને આ સહન નથી થતું’ તો દુઃખ પડ્યું. કેટલાક નાના દુઃખો તમે જાણીને જ કાઢી નાખો છો, એના ભોક્તા થતાં જ નથી. અને જેટલા દુઃખને તમે કહો કે ‘આ મારે દુઃખ આવ્યું છે’, તો એની મેળે જ, તમે બોલતાની સાથે જ આવ્યું. તમે કહો કે ‘મેં જાણ્યું.’ ‘જાણ્યું’ કહેતાની સાથે જ હલકું થઈ જાય. પછી ખાલી જાણ્યા જ કરે.

આ તો એટલે સુધીનું વિજ્ઞાન છે તે અંગૂઠો કાપ્યો હોય તોય ના અડે. પણ એટલું બધું આ કાળમાં સ્થિર રહી શકે એમ નથી, કાળ વિચિત્ર છે ને ! બાકી

જાણનાર તો જાણ્યા જ કરે છે નિરંતર, વેદતો નથી. વેદક વેદે છે કે મને આમ થયું, એ આવ્યું કે એ વેદું.

પ્રશ્નકર્તા : તો એ વેદકનો નિકાલ કેવી રીતે લાવવો પછી ?

દાદાશ્રી : વેદીને. એ વેદીને જ નિકાલ થવાનો. આ કાળમાં પેલું જ્ઞાન રહે એવું નથીને ! એ તો જ્ઞાનીને રહે. બાકી બીજાને, દરેકને રહે નહીંને ! એ તો વેદે જ છૂટકો. પણ એના ઉપાય આવા જરાક કરવા કે ‘નહોય મારું’. આમતેમ બધું કરે, એટલે પછી થોડું ઓછું થઈ જાય !

જે વ્યથિત થાય તે હું નહીં

આ દુખતું હોય તો જાણીએ ખરા એટલે આપણે કહેવું. આપણને વેદના પહોંચેય ખરી. જેટલું આમાં ભાવ છે ને પહેલાના, એ કર્મના ઉદયભાવ છે. એટલી વેદના આપણને પહોંચે ખરી, પણ જેમ જેમ ભાવ છૂટતાં જશે, તેમ વેદનાય નહીં પહોંચે. ફક્ત જાણે એકલું જ (અને) આ તો ભલેને વેદે, બેઉ થાય. પણ પહેલા જે ‘હું ચંદુભાઈ છું ને મને આ થયું’ કહેતાં જે દુઃખ થતું હતું એવું ના થાય. અત્યારે પાડોશીને કહેતા હોય એમ ‘ચંદુભાઈને દુખે છે’ એમ કહેવાય, વાંધો નથી. પાડોશીને દુખે, તેમાં આપણે શું ? પાડોશીના છાંટા ઊડે. પણ બહુ ગા ગા કરીએ તો શું વળે ? ગાવાથી કંઈ ઓછું થાય ? વધે એ વાત ચોક્કસ. ગાવાથી ઓછું ના થાય પણ વધે. એના કરતા આપણે કહીએ, ‘ચંદુભાઈને દુખે છે.’ ‘ટાઢ કોને વાય છે ?’ તો કહે, ‘ચંદુભાઈને ટાઢ વાય છે. તો લાવ ભઈ ઓઢવાનું.’ વ્યવહાર જ પાડોશી જેવો કરી નાખવો. છેવટે વ્યવહાર તો ચોખ્ખું જ કહે છે ને, આપણે આને મૂકીને જતું રહેવાનું ને ? આપણે જાણીએ જ છીએ, તો પછી પહેલેથી વ્યવહાર જુદો કરી રાખ્યો હોય તો શું ખોટો ?

પ્રશ્નકર્તા : હમણાં જે વેદે છે ને પણ પછી ફક્ત જાણે છે, એવું થઈ જાય ?

દાદાશ્રી : હા, પછી ધીમે ધીમે ફક્ત જાણે એટલું જ થઈ જાય. કારણ કે અસરો બધી ઓછી થતી જાય. અસરો ખરેખર આત્માને પહોંચતી નથી. પહેલાનું જે રિએક્શન આવે છે, તેનું પરિણામ ભોગવવું પડે છે. એટલે વેદના થોડી થાય, પણ એને ઓછી કરવાનો કયો સરળ ઉપાય ? કહેવું કે ‘ચંદુભાઈને દાઢ દુખે છે.’ પછી વધારે દુખતી હોય તો કહેવું કે ‘દાઢ કંઈક ઓછી થઈ છે.’ ઓછી થઈ બોલ્યા કે ઓછી થાય, એ જેવું તમે બોલો તેવું પરિણામ પામે એવું છે આ. અને કો’ક કહેશે કે ‘ઓ બાપ રે ! હું મરી ગયો.’ તો એવો જ ભોગવટો થાય !

આત્મા વ્યથિત નથી હવે. પહેલા જે વ્યથિત થતો રહેતો હતો, તે પોતે નથી. શરીરની વ્યથા તો થયા કરે, માથું દુખતું હોય તો આપણે કહેવું, ‘ચંદુલાલ અમે છીએને તમારી જોડે !’ શરીર વ્યથિત થાય, માથું વ્યથિત થાય, મન જરા કૂદાકૂદ કરે પણ આત્માને કશું થાય નહીં. એ આત્મા આપણું સ્વરૂપ છે. આ બધો પરભાર્યો માલ છે, એ તો વાંકોય નીકળે ને ચૂંકોય નીકળે.

વેદક ને જ્ઞાયક, બલ્લે ભિલ્લ

પ્રશ્નકર્તા : વેદનીય કર્મના ઉદય વખતે વેદના વેદે છે એ કોણ, તે જ વખતે વેદના થાય છે તે જાણે છે કોણ ?

દાદાશ્રી : વેદે છે અહંકાર ને પ્રજ્ઞા જાણે છે. પ્રજ્ઞા છે તે વેદકને પણ જાણે છે અને આ વેદક છે તે વેદના વેદે છે. વેદક એટલે અહંકાર કહોને ! અહંકારમાં બધું આવી ગયું. અહંકાર છે તે માને છે કે આ મને જ દુઃખ પડે છે. એટલે એ વેદે છે. તેથી વેદક કહેવાય. વેદક એટલે વેદન કરેલો માને છે, વેદેલો ! અને પ્રજ્ઞાશક્તિ જાણે છે એમાં. હવે ઘણા ખરા આપણા મહાત્માઓને પ્રજ્ઞાશક્તિ રહી જાય છે અને વેદકભાવમાં આવી જાય છે, તે દુઃખ વધે. બીજું કશું નહીં. ‘પોતે’ તન્મયાકાર થાય તો દુઃખ વધે.

એટલે આ વેદકમાં જો આપણે ભળીએ તો બહુ દુઃખ થાય. એટલે જો જ્ઞાયક રહેવાય તો દુઃખ બિલકુલ ઓછું થઈ જાય, દુઃખ જ ના રહે.

વેદે તે પોતે નહીં. પોતે તો માત્ર જાણનાર, વેદકનો પણ જાણનાર, વેદનાનો પણ જાણનાર. એટલે પોતે વેદકનોય જ્ઞાયક અને વેદનાનોય જ્ઞાયક છે. ત્યારે લોકો તો વેદકના જ્ઞાયક નથી થતા અને વેદનાના જ્ઞાયક થાય. તે ‘મને જરા માથું ઊતર્યું લાગે છે’ કહેશે, ત્યારે વેદનાનો જ્ઞાયક, ત્યારે વેદકનો નહીં. ત્યારે કહે, ‘ના, મને ચડ્યું છે.’ તમારે તો કહેવાનું કે ‘ચંદુભાઈનું માથું ચડ્યું છે.’ તું જાણનારો અને વેદનાર વેદે મહીં. જેનું માથું હોય તે વેદે. આપણે નહીં લેવા, નહીં દેવા, નથી ખાતા, નથી પીતા, તે શાનું આપણું માથું દુખે ?

વેદનાને એ જાણે છે કે હં, આ વેદના વધી-ઘટી. બધુંય જે જાણે છે, તે વેદક કેમ કરીને થાય ? વેદકનો એ જ્ઞાયક હોય. દાઢ દુખે છે, તે કોને દુખે છે ? ત્યારે કહે, વેદકને દુખે છે. અને વેદકને શું દુખે છે, વેદકને શું થાય છે, એ જ્ઞાયક જાણે છે. આટલો ભેદભાવ હોય ત્યારે દુઃખ, વેદના જ્ઞાયકને ન પહોંચે. વચ્ચે કાઉન્ટર પૂલી નાખે તો વેદના જ્ઞાયકને પહોંચે નહીં. કાઉન્ટર પૂલીઓ નથી નાખતા ? એક પૂલી આમ નાખી અને એક પૂલી આમ નાખે છે, તો પછી વજન અડધું નથી થઈ જતું ?

પ્રશ્નકર્તા : થઈ જાય છે.

દાદાશ્રી : એવું આ એક પૂલી નાખે તો વેદક જ ભોગવે અને આપણે જાણીએ કે અત્યારે વેદકને વધારે પડતી વેદના છે. એટલે ભગવાન મહાવીરને અનાર્ય દેશમાં ઢેખાળા માર્યા, અપમાન કર્યા પણ લોકોએ જોયું, તેથી લોકોના મનમાં થયું કે, ઓહો, ભગવાનને બહુ દુઃખ થાય છે. પણ એ જુએ નહીં કે આ ‘વેદક’ કોણ છે અને આ ‘જ્ઞાયક’ કોણ છે. એ પોતે તો જ્ઞાયક હતા.

તન્મયાકાર જે થાય તે હું નહીં

પ્રશ્નકર્તા : સામાને દુઃખ થાય ત્યારે તો આપણે પ્રતિક્રમણ કરીએ. પણ હવે જ્યારે પોતાને જ શારીરિક વેદના હોય અને દુઃખ થાય, તન્મયાકાર થઈ જાય તો ત્યાં પ્રતિક્રમણ કરવાનું ? કેવું કરવાનું ?

દાદાશ્રી : એ વેદના તમારે જોયા કરવાની. વેદ એટલે જાણવું અને વેદ એટલે ભોગવવું. તે ભોગવવાથી માંડીને જાણવા સુધીના બધા પદમાં જ્ઞાનીઓ હોય છે.

પ્રશ્નકર્તા : તન્મયાકાર થઈ જઈએ તો એમાં ?

દાદાશ્રી : હા, તન્મયાકાર થઈ જાય. મારે દાઢ દુખતી હોય ને, તો મારે તન્મયાકાર ના થવું હોય તોય મહીં થઈ જવાય.

પ્રશ્નકર્તા : તે વખતે શુદ્ધાત્મા ભૂલાઈ જવાય.

દાદાશ્રી : ભૂલાઈ ના જવાય શુદ્ધાત્મા. પોતાને તન્મયાકાર નથી થવું, એ જ્ઞાન જ 'શુદ્ધાત્મા છું', એ પૂરવાર કરે છે.

પ્રશ્નકર્તા : એ પછી ખ્યાલ આવે છે ને ? તે વખતે તો તન્મયાકાર થઈ જાય છે.

દાદાશ્રી : હા, પણ પછીય એક સેકન્ડ પછી, એક મિનિટ પછી આવે ને ?

પ્રશ્નકર્તા : હા.

દાદાશ્રી : એટલે આપણી પાસે જ્ઞાન હાજર છેને ? ભલે ઝોડું ખઈ ગયો, પણ પછી જાગૃતિ આવી ગઈ તે આપણે જોવું.

ચંદુને વેદના થાય, આપણે જોયા કરો

પ્રશ્નકર્તા : જે જે મહાત્માઓ જ્ઞાન લે છે, એમને જ પરિષદ ને ઉપસર્ગો કેમ આવે છે પહેલાના ?

દાદાશ્રી : શું થાય તે ? બંધ થઈ જાય ? એમને છે તે વેદના ઓછી થાય. સો મણનો ગોળો

વાગવાનો હોય તેને બદલે એક કાંકરો વાગ્યો હોય, પણ અસર તો થયા વગર રહે નહીં. નિમિત્ત છોડે નહીંને !

તમને આ જ્ઞાન તો બધું થઈ ગયેલું છે. પણ આ શ્રદ્ધાએ કરીને શુદ્ધાત્મા થયા છો. હજુ જ્ઞાને કરીને આત્મા થશો ત્યારે જાણવાનું જ રહેશે, ત્યાં સુધી વેદવાનું ખરું. વેદવામાં તો અમે તમને કહીએ છીએને કે જુદા બેસવું. આપણા 'હોમ ડિપાર્ટમેન્ટ' (આત્મ સ્વરૂપ)માં આઘુંપાછું કરવું નહીં. ગમે તેટલી ઘંટડીઓ મારે તોય હોમ ડિપાર્ટમેન્ટ છોડવું નહીં. છો ને ઘંટડીઓ મારે, બારસો ઘંટડીઓ મારે તોય આપણે શું કામ છોડવી આપણી ઓફિસ ?

પ્રશ્નકર્તા : પણ એમાં વેદના વધારે થાય છે.

દાદાશ્રી : વેદના બિલકુલ થાય જ નહીં. વેદના થાય છે, એનું કારણ કે તમે ચંદુભાઈ થઈ જાવ છો. એવું નહીં થવાનું તમારે. ચંદુભાઈને વેદના થાય, તે આપણે જોયા કરો કે વેદના બંધ થઈ જાય.

પ્રશ્નકર્તા : એ વેદના જોઈએ છીએ એટલે જ થાય છે કે આ ચંદુભાઈને વેદના કેમ થાય છે ?

દાદાશ્રી : ચંદુભાઈને વેદના થવી જ જોઈએ. કારણ કે આ વેદનાનાં પોતે કારણો સેવ્યા હતા. માટે આ કારણમાંથી કાર્યક્રમ આપે છે. તમારે એને કહેવું પડે કે ચંદુભાઈને થવી જ જોઈએ. કેમ થાય છે એવું કહે છે, તે એ આપણો કોઈ ઉપરી નથી કે કોઈએ ગોઠવેલું નથી. એટલે કો'કની ડખલ હોય તો આપણે કહીએ કે કેમ થાય છે ? તે આપણે કહેવાનું, 'ચંદુભાઈ, આ તો તમે આના જ લાયક છો.'

એવું છે, ક્રમિક માર્ગમાં વેદકતા એ આત્માને કહી, હવે એ વેદકતાના આપણે અહીં બે અર્થ થાય છે. વેદકતા ચંદુભાઈને લાગુ થાય અને વેદ એ વેદકતા એટલે જાણવાપણું તમને લાગુ થાય. વેદકતાનો અર્થ જાણવાપણું થાય ને વેદવાપણું થાય. એ જાણવાપણું તમારું કે આ ચંદુભાઈને આટલી વેદના

દાદાવાણી

ઉત્પન્ન થઈ. હવે જો જાતે તમે અહીંથી સ્વીપ થઈને પેલા વેદનાના માર્યા એમાં એકાકાર થઈ જાવ, તો વેદનાની વધારે અસર લાગશે. પેલું જરા છેટા રહેશો તો ઓછી લાગશે. પણ છેવટે એ નિવેડો તો લાવવો પડશે ને ?

હવે તમે સિંહના સંતાન છો. આ તો બધા ગૂંચળા વાળ્યા જ કરે, 'પેટમાં કેમ દુખ્યું ? શાથી દુખ્યું ?' ત્યારે કહીએ, 'એ મટવા હારુ દુખ્યું.' નહીં તો દુઃખ મહીં પડી જ રહેલું હતું. એનો ઉદય કાળ આવ્યો ન હતો. તે આ ઉદય કાળે આ મટી જશે થોડા વખત પછી, સૂઈ જાવ નિરાંતે. હતું તે તો ખાલી થઈ જવું જોઈએને ?

અમનેય શારીરિક વેદના કો'ક કો'ક દહાડો થાય. ના થાય એવું નહીં. અમે જાણીએ કે ઓહોહો, આ મટવા હારુ આવ્યું. એ દહાડે કોઈ મારવા નથી આવ્યું. મારવા આવ્યું તેનેય ઓળખીએ ને મટવા આવ્યું હોય તેનેય ઓળખીએ છીએ.

શું બને છે એને જુઓ

પ્રશ્નકર્તા : અત્યારે મારી તબિયત ધારો કે ખરાબ થઈ ગઈ ને મારે કોઈ ઓપરેશન કરાવવું પડ્યું, શરીર સારું રહે એ માટે, તો આવતા ભવમાં પણ મારે પાછું એવું કર્મ ભોગવવાનું રહે ?

દાદાશ્રી : ના, ના, એવું કશુંય નથી. તમારે

એટલું ધ્યાન રાખવાનું કે આ હું ચંદુભાઈ છું કે શુદ્ધાત્મા છું ? પછી હું કર્તા છું કે વ્યવસ્થિત કર્તા છે ? પછી તમને કશું અડે નહીં. તમારે બીજ ના પડે. અત્યારે તો કડવા-મીઠા ફળ ભોગવવા પડે. કડવું આવે તો કડવુંય ભોગવવું પડે અને મીઠું આવે તો મીઠુંય ભોગવવું પડે.

પ્રશ્નકર્તા : ઓપરેશન કરાવ્યું એટલે કે પૂરેપૂરું કર્મ મેં ના ભોગવ્યું, તો પાછું મારે આવતા ભવે ભોગવવાનું ?

દાદાશ્રી : ના, એવું કંઈ નથી. જેમાં સાયન્ટિફિક સરકમસ્ટેન્શિયલ એવિડન્સ (સંજોગો) મળ્યા તો એ કર્મ પૂરું થઈ ગયું, એ પછી દવાખાનું મળ્યું હોય કે ગમે તે મળ્યું હોય. એ છે તે એને ફક્ત હવે નવી વેદના ઉત્પન્ન થવાની નથી. આ જૂની વેદના છેને, તે ઈફેક્ટ છે. કોઝિઝની ઈફેક્ટ છે આ. કોઝિઝ નવા ઊભા ના થાય.

પ્રશ્નકર્તા : હા, પણ એ ઈફેક્ટ ક્યાં સુધી ચાલશે ?

દાદાશ્રી : એ તો જીવતાં છીએ ત્યાં સુધી. બસ, આપણે જોયા કરવાની વેદનાને. નવી વેદના ઊભી થાય નહીં અને જૂની જોયા કરવાની. આપણે જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા છીએ એના !

જય સચ્ચિદાનંદ

રાજકોટ ત્રિમંદિરે અપરિણીત યુવાનો માટે બ્રહ્મચર્ય શિબિર તથા જાત્રા : તા. ૨૩ થી ૨૭ જૂન ૧૯ થી ૩૦ વર્ષના અપરિણીત યુવાન ભાઈઓ આ શિબિર અને જાત્રામાં ભાગ લઈ શકશે. યુવાનો માટે બ્રહ્મચર્યના સત્સંગ જ્યાં ચાલે છે તેમણે પોતાના સેન્ટરમાં અને જ્યાં સેન્ટર નથી તેમણે ૯૯૨૪૩૪૩૪૨૨ નં. પર રજિસ્ટ્રેશન કરાવવું જરૂરી છે.

દાદાવાણી મેગેઝીનના વાર્ષિક સભ્યો માટે સૂચના

આપનું વાર્ષિક લવાજમ પૂરું થાય છે તે શી રીતે જાણશો ? જો આપની આ મહિનાની આવેલ દાદાવાણીના કવરના લેબલ પર ગ્રાહક નં.ની બાજુમાં # હોય તો જાણવું કે આ આપની છેલ્લી દાદાવાણી છે. દા.ત. DGIA41250 # અને જો આ મહિનાના કવરના લેબલ પર ગ્રાહક નં.ની બાજુમાં # # હોય તો જાણવું કે આ પછીના મહિનાની દાદાવાણી છેલ્લી દાદાવાણી રહેશે. દા.ત. DGIA41250 # #. દાદાવાણી રિન્યુઅલની વિગત (લવાજમ અને સંપર્કસૂત્ર) પેજ નં. ૧ પર આપેલ છે.

મુખ્ય સેન્ટરોના સંપર્ક : અડાલજ ત્રિમંદિર : (૦૭૯) ૩૯૮૩૦૧૦૦, અમદાવાદ : (૦૭૯) ૨૭૫૪૦૪૦૮; મુંબઈ : ૯૩૨૩૫૨૮૯૦૧; રાજકોટ ત્રિમંદિર : ૯૨૭૪૧૧૧૩૯૩; ભૂજ ત્રિમંદિર : (૦૨૮૩૨) ૨૯૦૧૨૩; ગોધરા ત્રિમંદિર : (૦૨૬૭૨) ૨૬૨૩૦૦;

વડોદરા (દાદા મંદિર) : ૦૨૬૫-૨૪૧૪૧૪૨; U.S.A.: +1 877-505-DADA (3232); U.K.: +44 7956 476253

દાદાવાણી

દાદાઈ જગકલ્યાણ મીશન - સત્સંગ હાઈલાઈટ્સ

૧ જાન્યુઆરી : ગોધરા ત્રિમંદિર પ્રાણપ્રતિષ્ઠા મહોત્સવના અંતિમ દિવસે ત્રિમંદિરમાં મુખ્ય ત્રણ ભગવંતોની પ્રાણપ્રતિષ્ઠા યોજાઈ. હજારો મહાત્માઓ પ્રાણપ્રતિષ્ઠામાં જોડાયા. આસપાસના ગામોમાંથી મોટી સંખ્યામાં દર્શનાર્થીઓ દર્શન માટે ઉમટ્યા. પ્રતિષ્ઠા બાદ પ્રક્ષાલ-પૂજન-આરતીમાં મહાત્માઓએ પૂજ્યશ્રી સંગે ખૂબ ઉમળકાભેર ભાગ લીધો. મહોત્સવ દરમ્યાન મહાત્માઓએ પરમ પૂજ્ય દાદા ભગવાન તથા પૂજ્ય નીરુમાની સૂક્ષ્મ હાજરીનો તથા જીવનમાં એક અનુપમ લ્હાવો માણવા મળ્યો હોઈ એવી દિવ્ય અનુભૂતિનો અનુભવ થયો હતો.

૨ જાન્યુ. : સોનેરી પ્રભાતે ગોધરા ત્રિમંદિરના મંગળ દ્વાર પૂજ્યશ્રીના શુભ હસ્તે ખુલ્લા મુકાયા. ત્યારબાદ મુખ્ય ત્રણેય ભગવંતોની આરતી કરવામાં આવી.

૭-૮ જાન્યુ. : અડાલજ ત્રિમંદિરે સત્સંગ તથા જ્ઞાનવિધિ યોજાયા. ૧૪૦૦ મુમુક્ષુઓએ જ્ઞાન લીધું.

૧૪ થી ૨૧ જાન્યુ. : આત્મવાણી-૪ પર સત્સંગ પારાયણ. સમગ્ર હોલ મહાત્માઓની ખયાખચ હાજરીથી ભરાઈ ગયો. વિદેશોમાંથી આવેલા ૩૦૦થી વધુ એનઆરઆઈ તથા વિદેશી મહાત્માઓએ પણ ભાગ લીધો. મહાત્માઓ સત્સંગ દરમ્યાન થતાં જ્ઞાન સંબંધી વિશેષ ફોડથી અલૌકિકતાનો દિવ્ય અનુભવ કર્યો.

૨૨ જાન્યુ. : અડાલજ ત્રિમંદિરે ૭૦૦ જેટલી મહાત્માઓએ પોતાના ઘર કે ઓફિસ માટે લીધેલી શ્રી સીમંધર સ્વામીની નાની પ્રતિમાઓની પ્રાણપ્રતિષ્ઠા થઈ. મહાત્માઓએ નમસ્કારવિધિ, ભક્તિ, પૂજન, આરતીમાં ભાગ લીધો. અંતે મહાત્માઓ સીમંધર સ્વામીની મૂર્તિ માથા પર મૂકી આનંદપૂર્વક નાચ્યા હતા.

૩૦ જાન્યુ. થી ૧ ફેબ્રુ. : પરિણીત બહેનો માટે યોજાયેલી વાર્ષિક વિશેષ શિબિર. ૨૨૦૦ પરીણીત બહેનોએ ભાગ લીધો.

૩ થી ૫ ફેબ્રુઆરી : પરિણીત ભાઈઓ માટે યોજાયેલી વાર્ષિક વિશેષ શિબિર. ૧૫૦૦ પરીણીત ભાઈઓએ ભાગ લીધો.

૯ ફેબ્રુ. : મોરબી પાસે શ્રીમદ્ રાજચંદ્રની જન્મભૂમિ વવાણીયા જતા રોડ પર નવા ત્રિમંદિરનું પૂજ્ય દીપકભાઈના વરદ હસ્તે ભૂમિપૂજન થયું હતું. લગભગ ૩ હજાર મહાત્માઓએ ખૂબ ઉલ્લાસભેર ભાગ લીધો હતો.

૧૦ થી ૧૨ ફેબ્રુ. : ભાવનગરમાં આયોજિત સત્સંગ-જ્ઞાનવિધિમાં ૮૦૦ જેટલાં મુમુક્ષુઓએ આત્મજ્ઞાન મેળવ્યું.

૧૩ થી ૧૫ ફેબ્રુ. : પાલિતાણામાં ભાવનગર, સુરેન્દ્રનગર, અમરેલી, જૂનાગઢ જિલ્લાઓના મહાત્માઓ માટે સેવાર્થી શિબિર યોજાઈ. મહાત્માઓએ પૂજ્યશ્રી સંગે હળવી પળો માણી તથા પોતાના સુંદર અનુભવો કહ્યા.

૧૭ થી ૧૯ ફેબ્રુ. : મુંબઈના ઘાટકોપર પરામાં સત્સંગ-જ્ઞાનવિધિ યોજાયા. ૧૩૦૦ મુમુક્ષુઓએ આત્મજ્ઞાન મેળવ્યું, જેમાં ૩૦૦ જેટલાં નોન-ગુજરાતી મુમુક્ષુઓ હતા.

૨૦ થી ૨૨ ફેબ્રુ. : મુંબઈ, પૂના, અમરાવતી સેન્ટરના સેવાર્થી મહાત્માઓ માટે મહાબળેશ્વરમાં સેવાર્થી શિબિર યોજાઈ. ૩૫૦ સેવાર્થીઓએ પૂજ્યશ્રી સંગે સત્સંગ, ગરબા, બોટીંગ, સાઈટસીઈંગ વિગેરેનો આનંદ માણ્યો.

૨૪ થી ૨૬ ફેબ્રુ. : ભોપાલમાં ૨૦૧૦ પછી બીજી વખત સત્સંગ-જ્ઞાનવિધિ કાર્યક્રમ યોજાયા. ૬૫૦ જેટલાં મુમુક્ષુઓએ આત્મજ્ઞાન મેળવ્યું. સેવાર્થી મહાત્માઓ માટે વિશેષ સત્સંગ યોજાયો.

૨૮ ફેબ્રુ. થી ૧ માર્ચ : પટનામાં ૨૦૦૯ પછી બીજી વખત સત્સંગ-જ્ઞાનવિધિ કાર્યક્રમો યોજાયા. ૪૮૦ મુમુક્ષુઓ જ્ઞાન મેળવ્યું. રેગ્યુલર સત્સંગમાં આવતા મહાત્માઓ માટે વિશેષ સત્સંગ યોજાયો.

૬ માર્ચ : પૂજ્ય દીપકભાઈના ૪૨મા જ્ઞાનદિવસની અડાલજ ત્રિમંદિરે ઉજવણી. પૂજ્યશ્રીએ ઉપસ્થિત મહાત્માઓને પગે લાગી બધાં પાસે જગતકલ્યાણનું કાર્ય પ્યોરિટી, અખંડ-શુદ્ધ બ્રહ્મચર્ય પાળી, કષાયરહિત થાય તે માટે આશીર્વાદ માંગ્યા. સાંજે ઉણોદરી ભવનમાં પૂજ્યશ્રીએ મહાત્માઓ સાથે પ્રસાદ લીધો.

૭ થી ૧૧ માર્ચ : બ્રહ્મચારી સાધકોની મહેસાણામાં પાંચ દિવસની શિબિર યોજાઈ. જેમાં પૂજ્યશ્રી દ્વારા બ્રહ્મચર્ય પૂર્વાર્ધ પર પારાયણ, પ્રશ્નોત્તરી સત્સંગ, આત્મપુત્રો દ્વારા ગ્રુપ ડિસ્કશન તથા વૈવિધ્યપૂર્ણ કાર્યક્રમો યોજાયા.

દાદાવાણી

૧૨ માર્ચ : પૂજ્યશ્રી સંગે ૪૫૦ જેટલાં અપરિણીત સાધક-સાધિકાઓ અંબાજીમાં અંબા માતાજીના દર્શનાર્થે જોડાયા. પૂજ્યશ્રીએ બ્રહ્મચર્ય માટે પ્રાર્થના બોલાવી અને અંબા માતાજી પાસે પ્યોરિટી અને બ્રહ્મચર્ય માટે શક્તિઓ મંગાવડાવી. મંદિર પરિસરમાં બ્રહ્મચારી ભાઈઓ-બહેનોએ પૂજ્યશ્રી સંગે ગરબા કર્યા.

૧૩ થી ૧૬ માર્ચ : બ્રહ્મચારી બહેનો માટે ચાર દિવસીય બ્રહ્મચર્ય શિબિર મહેસાણામાં યોજાઈ.

૧૭-૧૮ માર્ચ : અડાલજ ત્રિમંદિરે સત્સંગ તથા જ્ઞાનવિધિ યોજાયા. ૨૩૦૦ મુમુક્ષુઓએ આત્મજ્ઞાન મેળવ્યું.

૧૯ માર્ચ : પૂજ્ય નીરુમાની છઠ્ઠી પુણ્યતિથિ પ્રસંગે સવારે સમાધિ પર મહાત્માઓએ સામૂહિકમાં ચરણવિધિ-પ્રાર્થના, આરતી કરી. આ પ્રસંગે ખાસ તૈયાર કરવામાં આવેલી પૂજ્ય નીરુમાની વિડિયો ફિલ્મ બતાવવામાં આવી. રાત્રે સમાધિ પર આમકુમારો-કુમારીઓમાંથી બઢતી પામી આમપુત્રો-પુત્રીઓ તથા આમસિંચનની નવી બેચના સાધક-સાધિકાઓની સમર્પણ વિધિ યોજાઈ. મહાત્માઓની હાજરીથી પૂજ્ય નીરુમાની સમાધિનું કેમ્પસ ખયાખચ ભરાઈ ગયું હતું.

૨૦ માર્ચ થી ૪ એપ્રિલ : યુ.કે.ના એશ્ટન, બ્રેડફર્ડ, વોલસોલ, હેરો (લંડન) જેવા શહેરોમાં પૂજ્ય દીપકભાઈના સત્સંગ-જ્ઞાનવિધિ કાર્યક્રમો યોજાયા. ૬૦૦ જેટલાં મુમુક્ષુઓએ આત્મજ્ઞાન મેળવ્યું. લેસ્ટરમાં જૂના મહાત્માઓએ પુષ્ટિ મળે તે માટે માત્ર સત્સંગનું આયોજન થયું. આઈલ ઓફ વાઈટમાં દર વર્ષની જેમ યુકેના મહાત્માઓ માટે ૫ દિવસની શિબિરનું આયોજન થયું. જેમાં પ્રશ્નોત્તરી ઉપરાંત કોષ પુસ્તકનું પારાયણ પણ થયું. ૪૭૫ મહાત્માઓએ આ શિબિરમાં ભાગ લીધો.

૧૧-૧૫ એપ્રિલ : જર્મનીમાં ઓબરસ્ટોફ ખાતે ગયા વર્ષ પછી બીજી વખત પૂજ્ય દીપકભાઈના સાનિધ્યમાં સ્પીરીચ્યુઅલ રિટ્રિટ યોજાઈ. જેમાં ૧૨૦ જેટલા જૂના મહાત્માઓ આવ્યા તથા ૩૩૦ જેટલા નવા મુમુક્ષુઓએ જોડાઈને આત્મજ્ઞાન મેળવ્યું. લગભગ ૧૫ જેટલાં વિવિધ દેશોમાં મુમુક્ષુઓ પધાર્યા. આ રિટ્રિટમાં ભક્તિ, ગરબા, સામાયિક, દર્શન તથા સીમંધર સ્વામીની મૂર્તિઓની વિધિના કાર્યક્રમો પણ થયા.

૨૦-૨૨ એપ્રિલ : પૂના ખાતે પ્રથમ વખત મોટાપાયે સત્સંગ કાર્યક્રમનું આયોજન થયું. પૂના તથા મહારાષ્ટ્રના ૨૫૦૦ જેટલા મુમુક્ષુઓ-મહાત્માઓએ પધારી સત્સંગનો લાભ લીધો તથા ૧૫૫૦ મુમુક્ષુઓએ આત્મજ્ઞાન મેળવ્યું. પૂના સેન્ટરના સેવાર્થીઓ માટે દર્શનનો વિશેષ કાર્યક્રમ પણ યોજાયો.

૨૫-૨૬ એપ્રિલ : ભૂજ ખાતે યોજાયેલ સત્સંગ અને જ્ઞાનવિધિ. ૧૦૦૦ મુમુક્ષુઓ આત્મજ્ઞાન મેળવ્યું.

૨૭-૨૮ એપ્રિલ : મોરબી ખાતે યોજાયેલ સત્સંગ અને જ્ઞાનવિધિ. ૮૦૦ મુમુક્ષુઓ આત્મજ્ઞાન મેળવ્યું.

૫-૬ મે : મહેસાણા સેફોની રિસોર્ટમાં ભારતના વિવિધ સેન્ટરો તથા વિવિધ પ્રવૃત્તિઓના ૩૨૫ જેટલાં સેન્ટર કોર્ડિનેટરોએ વિનય-નમ્રતાથી થીમ પર આયોજાયેલા વર્કશોપમાં સત્સંગ, નાટક તથા વિવિધ પ્રવૃત્તિઓમાં ભાગ લીધો.

૭-૮ મે : મહેસાણામાં સત્સંગ અને જ્ઞાનવિધિ યોજાઈ. ૬૫૦ મુમુક્ષુઓએ આત્મજ્ઞાન મેળવ્યું.

૯ મે : પૂજ્ય દીપકભાઈના ૬૦મા જન્મદિવસની અડાલજમાં ઉજવણી. સવારે પૂજ્યશ્રીએ મંદિરમાં પૂજન-દર્શન કરી મહાત્માઓના આશીર્વાદ લીધા. મહાત્માઓએ પૂજ્યશ્રીના દીર્ઘાયુ અને અખંડ તંદુરસ્તી માટે ૧ કલાક અસીમ જય જયકાર કર્યા હતા. સાંજે ATPL બ્લીસ ગાર્ડનમાં લગભગ ૩૫૦૦ મહાત્માઓએ પૂજ્યશ્રી સંગે આનંદોત્સવ માણ્યો.

૧૧ મે : અમદાવાદ મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશન દ્વારા સાબરમતી બસ સ્ટેન્ડથી ઝુંડાલ ચોકડી સુધીના માર્ગને ‘પૂજ્ય દાદા ભગવાન માર્ગ’ તથા કોબા સર્કલથી ઈન્દીરા બ્રીજ પછી એરપોર્ટ તરફ જતા આવતા ટી સર્કલને ‘પૂજ્ય દાદા ભગવાન સર્કલ’ તરીકે જાહેર કરવામાં આવ્યું.

૧૨-૧૩ મે : નડિયાદમાં સત્સંગ-જ્ઞાનવિધિ યોજાયા. ૮૦૦ મુમુક્ષુઓએ આત્મજ્ઞાન મેળવ્યું. પૂજ્યશ્રીએ શ્રીમદ્ રાજચંદ્રે જે જગ્યાએ આત્મસિદ્ધિશાસ્ત્રની રચના કરી હતી તે સ્થળની મુલાકાત લીધી.

૧૪-૧૫-૧૬ મે : આપ્તસિંચનના સાધકો સાથે દર વર્ષની જેમ ત્રિદિવસીય શિબિર યોજાઈ. જેમાં બીજી-ત્રીજી-ચોથી બેચના ૨૪ સાધકો સાથે પૂજ્યશ્રી દ્વારા વ્યક્તિગત માર્ગદર્શન, સત્સંગના કાર્યક્રમો યોજાયા. પૂજ્યશ્રી ભાદરણના મહાત્માઓને મળ્યા. પૂજ્યશ્રી દાદાના કુળદેવી ભદ્રકાળી માતાના મંદિરે દર્શનાર્થે પધાર્યા હતા.

દાદાવાણી

૧૭ થી ૨૧ મે : દર વર્ષેની જેમ ઉનાળા વેકેશનમાં આયોજાતી હિન્દી શિબિરમાં આ વખતે ૧૩૦૦ જેટલા હિન્દી ભાષી મહાત્માઓ ભારતના વિવિધ રાજ્યોમાંથી આવ્યા. ગુજરાતી-હિન્દી મળીને ૭૦૦ જેટલાં મુમુક્ષુઓએ આત્મજ્ઞાન મેળવ્યું. શિબિરાર્થીઓએ સત્સંગ, જ્ઞાનવિધિ, ભક્તિ-ગરબા, દર્શન, સામાયિક, યાત્રા તથા અન્ય વૈવિધ્યસભર કાર્યક્રમોથી ખૂબ આનંદપૂર્વક આ શિબિર માણી હતી. હિન્દી ભાષામાં બાળકો માટે ‘અકમ એક્સપ્રેસ’ મેગેઝિનનું વિમોચન થયું હતું. ૨૧મી તારીખે શિબિરાર્થી મહાત્માઓ માટે મહુડી-તારંગાની યાત્રા આયોજિત થઈ. જેમાં પૂજ્યશ્રી સાથે હળવા સત્સંગમાં મહાત્માઓએ પોતાના અનુભવ કહ્યા. તારંગામાં મહાત્માઓએ પૂજ્યશ્રી સાથે જગત કલ્યાણ માટે પ્રાર્થના તથા સિદ્ધસ્તુતિ કરી અને ગરબાની મજા માણી.

તા. ૩ જુલાઈના રોજ ગુરુપૂર્ણિમા નિમિત્તે વિવિધ સેન્ટરો ખાતે થનાર ઉજવણી

સેન્ટર	સમય	કાર્યક્રમનું સરનામું
૧) અમદાવાદ/ગાંધીનગર/કડી	સવારે ૯ થી બપોરે ૧	ત્રિમંદિર, સીમંધર સીટી. (૦૭૯) ૩૯૮૩૦૧૦૦
૨) ધોળકા, બાવળા	સવારે ૯ થી સાંજે ૪	રાણી રૂડી માતાજીના મંદિરે, કલીકુંડ પાર્શ્વનાથ હોસ્પિટલ રોડ, ધોળકા. ૯૯૭૪૫૭૪૮૨૧
૩) ડાકોર	સાંજે ૪ થી ૭	રાધાકૃષ્ણ વાડી, મહાલક્ષ્મી સોસા. સામે. ૯૯૯૮૨૯૭૬૦૬
૪) નડિયાદ	સાંજે ૪ થી ૭	બ્લડ બેંક હોલ, સંતરામ રોડ. ૯૯૯૮૯૮૧૯૬૫
૫) ભાદરણ તથા ખેડા જીલ્લો	સવારે ૧૦ થી ૧	ત્રિમંદિર, સ્ટેશન રોડ, ભાદરણ. ૯૯૨૪૩૪૩૭૨૯
૬) આણંદ	સવારે ૯ થી બપોરે ૩	લાયન્સ હોલ, નવા બસ સ્ટેન્ડની સામે, સરદાર બાગની પાછળ. ૯૯૯૮૦૨૬૫૮૯
૭) વડોદરા	સવારે ૯ થી સાંજે ૪	પટેલ વાડી, અંબા માતાના મંદિર પાસે, નાગરવાડા, વડોદરા. ૯૯૨૪૩૪૩૩૩૫
૮) ચલામલી	સવારે ૮ થી ૧૨	ચલામલી ત્રિમંદિર. ૯૯૨૫૦૫૮૫૪૬
૯) ભરૂચ	સવારે ૧૦ થી બપોરે ૫	રાજપુત છાત્રાલય, હોસ્ટેલ ગ્રાઉન્ડની પાછળ, સેવાશ્રમ રોડ, પાંચ બત્તી, ભરૂચ. ૯૪૨૮૩૨૬૯૭૨
૧૦) અંકલેશ્વર	સાંજે ૪ થી ૮	જલારામ મંદિર હોલ, ભરૂચી નાકા, દીવા રોડ. ૯૯૨૫૭૫૩૫૩૩
૧૧) સુરત	સવારે ૯ થી સાંજે ૬	પટેલ સમાજની વાડી, મીની હીરા બજાર, વરાછા રોડ. ૯૩૭૪૭૧૬૯૮૯
૧૨) નવસારી	સવારે ૯ થી ૨	શ્રી દરજી સમસ્ત પંચ સાંસ્કૃતિક ભવન, તાતા હોલની સામે, નવસારી. ૯૯૨૫૬૧૦૩૧૩
૧૩) વલસાડ	સવારે ૯ થી બપોરે ૧	પટેલ સમાજની વાડી, તીથલ રોડ. ૯૩૭૭૫૭૦૦૭૮
૧૪) ગોધરા	સવારે ૯.૩૦ થી સાંજે ૫	ત્રિમંદિર, ગામ ભામૈયા. ૯૯૨૫૪૩૧૫૦૩
૧૫) દાહોદ	સવારે ૯ થી સાંજે ૪ (રવિવાર ૮-૭-૨૦૧૨)	સિનિયર રેલ્વે ઈન્સ્ટિટ્યુટ, સી સાર્ઈડ, પરેલ, દાહોદ. ૯૪૨૭૨૩૨૮૬૧
૧૬) પાટણ	સવારે ૧૦ થી સાંજે ૪	કડવા પાટીદાર જ્ઞાતિ સમાજ, ગુંગડી રોડ, નીલકંઠ મહાદેવની સામે, પાટણ. ૯૪૦૮૫૩૯૭૭૫
૧૭) મહેસાણા	સવારે ૮ થી સાંજે ૪	દાદા ભગવાન સત્સંગ હોલ, નીલકંઠ પ્લાઝા, બીજા માળે, ટી.બી. રોડ. ૯૯૨૫૬૦૫૩૪૫
૧૮) પાલનપુર (બનાસકાંઠા)	સવારે ૮ થી ૧	વડીલ વિશ્રાંતિ ભવન, આર.ટી.ઓ. ચેક પોસ્ટ પાસે, આબુ રોડ હાઈવે, પાલનપુર. ૯૫૭૪૦૦૮૧૬૬

દાદાવાણી

સેન્ટર	સમય	કાર્યક્રમનું સરનામું
૧૯) ભૂજ	સવારે ૧૦ થી સાંજે ૫	ત્રિમંદિર, હિલ ગાર્ડનની પાછળ. ૭૫૬૭૫૬૧૫૫૬
૨૦) ગાંધીધામ	સવારે ૮ થી સાંજે ૫	સિદ્ધિ વિનાયક કોમ્પલેક્ષ, રિલાયન્સ પેટ્રોલ પંપની સામે, ગાંધીધામ-આદીપુર હાઈવે. ૯૫૭૪૦૦૮૧૨૪
૨૧) અંજાર	સાંજે ૫ થી ૮	સ્વામી વિવેકાનંદ હાઈસ્કૂલ. ૯૫૭૪૦૦૮૧૨૬
૨૨) સુરેન્દ્રનગર	સવારે ૯.૩૦ થી સાંજે ૬	ઔદિચ્ય બ્રહ્મ સમાજની વાડી, અપના બજાર પાસે, કોઠારી બાલમંદિર રોડ, સુરેન્દ્રનગર. ૯૮૭૯૨૩૨૮૭૭
૨૩) ધ્રાંગધ્રા	સવારે ૮ થી સાંજે ૫	જલારામ મંદિર, બીંદી ગેસ એજન્સી સામે, DCW રોડ. ૯૪૨૭૬૬૪૮૫૪
૨૪) મોરબી	સવારે ૮ થી બપોરે ૧	સ્વાગત હોલ, મેઈન કેનાલ પાસે, રવાપર રોડ. રવાપર ચોકડી, મોરબી. ૯૪૨૬૯૩૨૪૩૬
૨૫) રાજકોટ	સવારે ૮ થી સાંજે ૪	ત્રિમંદિર, માલિયાસણ ગામ. ૯૮૨૪૩૪૩૪૭૮
૨૬) જામનગર	સવારે ૧૦ થી સાંજે ૫	મહાલક્ષ્મી મંદિર, વંજા ફલી-૨, પંચેશ્વર ટાવર રોડ. ૯૩૨૭૬૧૬૫૬૧
૨૭) ગોંડલ	સાંજે ૪ થી ૭	૧૧/૨૦ કાટબૂણો (ભોજરાજ પરા), જૈન ઉપાશ્રયવાળી શેરી, પીરની આંબલીવાળો રોડ. ૯૪૨૬૨૨૦૯૦૪
૨૮) ધોરાજી, સુપેડી, ઉપલેટા જામજોધપુર, જામકંડોણા	સવારે ૯.૩૦ થી સાંજે ૫	ગોકળદાસ વેલજીભાઈ કડવા પાટીદાર ભવન, પોસ્ટ ઓફિસ સર્કલ, ધોરાજી. ૯૪૨૯૫૭૪૩૬૬
૨૯) જેતપુર	સવારે ૯-૩૦ થી બપોરે ૧૨	લેઉવા પટેલ સમાજ વિભાગ નં. ૩, ગાયત્રી મંદિર પાસે, જેતપુર. ૯૪૨૮૭૦૦૫૭૦
૩૦) જૂનાગઢ	બપોરે ૩ થી સાંજે ૭	મહેસુલી કર્મચારી ભવન, છાયા બજાર, રંગ મહેલ. ૯૦૩૩૭૬૨૧૦૦
૩૧) પોરબંદર	સવારે ૧૦ થી સાંજે ૭	ભારતીય વિદ્યાલય પાસે, છાંયા ખડામાં. ૯૬૦૧૧૬૩૦૩૬
૩૨) વેરાવળ	સવારે ૮ થી સાંજે ૬	ઉત્તર સિંધ પંચાયત ભવન, સ્વામી શાંતિપ્રકાશ હોલ, ૮૦ ફૂટ રોડ. ૯૮૯૮૨૨૧૦૩૩
૩૩) ભાવનગર	સવારે ૯.૩૦ થી સાંજે ૫.૩૦	રામવાડી, ભીડભંજન મંદિરની સામે, કલેક્ટર ઓફિસ સામે. ૯૮૨૪૨૮૩૩૬૯
૩૪) બોટાદ	સવારે ૮ થી સાંજે ૪	સતવારા બોર્ડિંગ, હવેલી ચોક. ૯૮૨૪૮૦૧૫૪
૩૫) અમરેલી	સવારે ૮ થી સાંજે ૫	પટેલ વાડી, હીરામોતી ચોક, લીલીયા રોડ. ૯૪૨૬૯૮૫૬૩૮
૩૬) સાવરકુંડલા	સાંજે ૫ થી ૮	કુમાર શાળા, નદી કાંઠે, મહુવા રોડ. ૯૪૨૭૫૫૫૪૭૬
૩૭) મુંબઈ	સાંજે ૪ થી ૮.૩૦	હાલારી વિસા ઓશવાલ સમાજ વાડી, ૧૧૮/૧૨૨ દાદાસાહેબ ફાળકે રોડ, રણજીત સ્ટુડીયો સામે, દાદર (સે.રે). ૯૩૨૩૫૨૮૯૦૧
૩૮) પૂના	સવારે ૧૧ થી સાંજે ૪ (રવિવાર ૧-૭-૨૦૧૨)	હોટલ ગોલ્ડન એમરલ્ડ, મહર્ષિનગરના ખૂણે, માર્કેટ યાર્ડ. ૯૮૬૦૭૯૭૯૨૦
૩૯) બેંગલોર	સાંજે ૬ થી ૯	નં. ૩૦૧, ૯મો મેઈન, ૧૨મો કોસ, અયોધ્યા પાર્ટી હોલ પાસે, જયનગર. ૯૫૯૦૯૭૯૦૯૯
૪૦) હૈદરાબાદ (૧-૭-૨૦૧૨)	સવારે ૮ થી સાંજે ૪	કુલ્પાકજી જૈન તીર્થ. ૯૯૯૯૯૭૭૭૯૬

દાદાવાણી

પરમ પૂજ્ય દાદા ભગવાનની અસીમ કૃપા અને પૂજ્ય નીરુમાના આશીર્વાદથી અમે સૌ સાઉથ-સેન્ટ્રલના મહાત્માઓ આપને અને આપના પરિવારજનો, મિત્રોને આત્મજ્ઞાની પૂજ્ય દીપકભાઈના સાંનિધ્યમાં પરમ પૂજ્ય દાદા ભગવાનની ગુરુપૂર્ણિમાની ઊજવણીમાં ભાગ લેવા માટે ભાવભર્યું આમંત્રણ આપીએ છીએ.

જય સચ્ચિદાનંદ

Date	Spiritual Discourses	Morning Session	Evening Session
Fri. June 29, 2012	GP Shibir	10:00 to 12.30 pm	4:00 to 6:30 pm
Sat. June 30, 2012	GP Shibir	10:00 to 12.30 pm	4:00 to 6:30 pm
	Aptaputra Satsang	-	4:00 to 6:30 pm
Sun. July 1, 2012	Satsang	10:00 to 12.30 pm	-
	GNANVIDHI	-	4:30 to 7:30 pm
Mon. July 2 2012	GP Shibir	9:30 to 12.00 pm	4:00 to 6:30 pm
Tue. July 3, 2012	GURUPURNIMA	8:00 to 12.00 pm	4:00 to 7.00 pm
Wed. July 4, 2012	GP Shibir	9:30 to 12.00 pm	4:00 to 6:30 pm

Satsang Venue

Hyatt Regency DFW, 2334 North International PKWY, DFW Airport, TX 75261.

Free Parking for attendees.

Co.: 1-877-505-DADA(3232) Ext 10, Email: gp@dadabhagwan.org, Visit: www.dadabhagwan.org

દાદાભાઈ

Pujya Deepakbhai's USA-Canada Satsang Schedule 2012

Contact telephone no. for all centers in USA & Canada: 1-877-505-DADA (3232), email:usa@dadabhagwan.org

Date	Day	Venue	Program	From	To	Venue	Email/Tel Extension
12-Jun	Tue	Birmingham	Satsang	7.00 PM	9.30 PM	Hindu Temple and cultural Center of	Tel. Ext: 1004
13-Jun	Wed	Birmingham	Gnanvidhi	6.30 PM	9.00 PM	Birmingham 200 North Chandalar Drive, Pelham, AL, 35124	
14-Jun	Thu	Birmingham	Aptaputra Satsang	6.30 PM	9.00 PM		
16-Jun	Sat	Chicago	Satsang	4.30 PM	7.00 PM	Jain Society of Metropolitan Chicago	Tel. Ext: 1005
17-Jun	Sun	Chicago	Aptaputra Satsang	10.00 AM	12.30 PM	(Jain Temple in Bartlett, IL) 435 N. Route 59, Bartlett, IL, 60103	atul.pandya7@gmail.com
17-Jun	Sun	Chicago	Gnanvidhi	5.00 PM	7.30 PM		
18-Jun	Mon	Chicago	Aptaputra Satsang	6.30 PM	9.00 PM		
20-Jun	Wed	Toronto	Satsang	7.00 PM	9.30 PM	Vedic Culture Centre 4345 14th Avenue, Markham, Ontario, L3R0J2	ivdeepak@gmail.com
21-Jun	Thu	Toronto	Gnanvidhi	6.30 PM	9.00 PM		Tel Ext: 1006
22-Jun	Fri	Toronto	Aptaputra Satsang	6.30 PM	9.00 PM		canada@dadabhagwan.org
23-Jun	Sat	Minneapolis	Satsang	4.30 PM	7.00 PM		sshah6@hotmail.com
24-Jun	Sun	Minneapolis	Aptaputra Satsang	10.00 AM	12.30 PM	S V Temple 7615 Metro Blvd., Edina, MN, 55439	Tel Ext: 1007
24-Jun	Sun	Minneapolis	Gnanvidhi	5.00 PM	7.30 PM		
25-Jun	Mon	Minneapolis	Aptaputra Satsang	6.30 PM	9.00 PM		
7-Jul	Sat	Phoenix	New Mhtm Satsang	4.30 PM	7.00 PM		mehta.vidhi@gmail.com
8-Jul	Sun	Phoenix	Aptaputra Satsang	10.00 AM	12.30 PM	Indo-American Community Center 2809 W. Maryland Avenue, Phoenix, AZ, 85017	Tel. Ext: 1008
8-Jul	Sun	Phoenix	Gnanvidhi	5.00 PM	7.30 PM		
9-Jul	Mon	Phoenix	Aptaputra Satsang	7.00 PM	9.30 PM		
14-Jul	Sat	Los Angeles	Satsang	4.30 PM	7.00 PM		Tel. Ext: 1009
15-Jul	Sun	Los Angeles	Aptaputra Satsang	10.00 AM	12.30 PM	Jain Temple 8072 Commonwealth Ave, Buena Park, CA, 90621	boloram@sbcglobal.net
15-Jul	Sun	Los Angeles	Gnanvidhi	5.00 PM	7.30 PM		

Aptaputra's USA Satsang Schedule 2012

29-May	Tue	Virginia	Aptaputra Satsang	7.30 PM	9.30 PM	Rajdhani Mandir, VA 20151	Tel Ext. 1012
--------	-----	----------	-------------------	---------	---------	---------------------------	---------------

Pujya Deepakbhai's Australia Satsang Schedule 2012

Date	Day	Venue	Program	From	To	Venue	Email/Tel Extension
17-Jul	Tue	SYDNEY	Aptaputra Satsang	7:00 PM	9:00 PM	Redgum Function Center, 2 Lane Street, Wentworthville, NSW - 2145	
18-Jul	Wed	SYDNEY	Satsang	7:00 PM	9:30 PM	Bowman Hall, Civic Centre, Campbell Street, Blacktown, NSW - 2148	+61421127947
19-Jul	Thur	SYDNEY	Gnanvidhi	6:00 PM	9:00 PM		+ 61 402179706
20-Jul	Fri	SYDNEY	Mahatma Shibir	9:30 AM	6:00 PM	Blue Lagoon Beach Resort, 10 Bateau Bay Road, Bateau Bay, NSW 2261	+61 468611299
21-Jul	Sat	SYDNEY	Mahatma Shibir	9:30 AM	6:00 PM		+61 438489185
22-Jul	Sun	SYDNEY	Mahatma Shibir	9:30 AM	6:00 PM		
23-Jul	Mon	MELBOURNE	Aptaputra Satsang	7:00 PM	9:00 PM	Shirdi Sai Baba Temple, 32 Halley Avenue, Camberwell, Victoria - 3125	+61 433059550
24-Jul	Tue	MELBOURNE	Satsang	7:00 PM	9:00 PM		+61 403886647
25-Jul	Wed	MELBOURNE	Gnanvidhi	6:00 PM	9:00 PM		
27-Jul	Fri	PERTH	Aptaputra Satsang	7:30 PM	9:00 PM	Jewish Community Centre, 61 Woodrow Avenue, Yokine, WA - 6060	+61 430148386
28-Jul	Sat	PERTH	Gnanvidhi	4:00 PM	7:00 PM		+61 425255677
29-Jul	Sun	PERTH	Satsang	4:00 PM	6:30 PM		

દાદાવાણી

આત્મજ્ઞાની પૂજ્ય દીપકભાઈના સાંનિધ્યમાં આગામી સત્સંગ કાર્યક્રમો

અડાલજ ત્રિમંદિર

- તા. ૨ ઓગષ્ટ (ગુરુ), સવારે ૮-૩૦ થી ૧૧-૩૦ - રક્ષાબંધન નિમિત્તે દર્શન-ભક્તિનો વિશેષ કાર્યક્રમ
તા. ૧૦ ઓગષ્ટ (શુક્ર), રાત્રે ૧૦ થી ૧૨ - જન્માષ્ટમી નિમિત્તે વિશેષ ભક્તિ કાર્યક્રમ
તા. ૧૧ ઓગષ્ટ (શનિ), સાંજે ૪-૩૦ થી ૭ - સત્સંગ
તા. ૧૨ ઓગષ્ટ (રવિ), બપોરે ૩-૩૦ થી ૭ - જ્ઞાનવિદિ
તા. ૧૨ થી ૧૯ સપ્ટેમ્બર - પર્યુષણ પર્વમાં આપ્તવાણી-૮ તથા કલેશ વિનાનું જીવન ગ્રંથો પર સત્સંગ પારાયણ
તા. ૨૦ સપ્ટેમ્બર - સવારે ૯ વાગ્યાથી દર્શનનો વિશેષ કાર્યક્રમ

હેદરાબાદ

- તા. ૧૭-૧૮ ઓગષ્ટ (શુક્ર-શનિ), સાંજે ૬-૩૦ થી ૯-સત્સંગ તથા ૧૯ ઓગષ્ટ (રવિ), સાંજે ૫-૩૦ થી ૯-જ્ઞાનવિદિ
સ્થળ : ભારતીય વિદ્યા ભવન, ૫/૯/૧૧૦૫, બશીર બાગ, કિંગ કોઠી રોડ. સંપર્ક : ૯૯૮૯૮૪૧૭૮૬

બેંગ્લોર

- તા. ૨૧ ઓગષ્ટ (મંગળ), સાંજે ૬-૩૦ થી ૯-સત્સંગ તથા ૨૨ ઓગષ્ટ (બુધ), સાંજે ૬ થી ૯-૩૦-જ્ઞાનવિદિ
સ્થળ : શિક્ષક સદન ઓડિટોરિયમ હોલ, કાવેરી ભવનની સામે, કે.જી.રોડ. સંપર્ક : ૯૫૯૦૯૭૯૦૯૯
ઓરંગાબાદ : તા. ૬ ઓક્ટોબર (શનિ) - સત્સંગ તથા ૭ ઓક્ટોબર (રવિ) - જ્ઞાનવિદિ
જયપુર : તા. ૯ ઓક્ટોબર (મંગળ) - સત્સંગ તથા ૧૦ ઓક્ટોબર (બુધ) - જ્ઞાનવિદિ
દિલ્હી : તા. ૧૨-૧૩ ઓક્ટોબર (શુક્ર-શનિ) - સત્સંગ તથા ૧૪ ઓક્ટોબર (રવિ) - જ્ઞાનવિદિ
આફ્રિકા-દુબઈ : તા. ૨૩ ઓક્ટોબર થી ૧૧ નવેમ્બર

પૂજ્ય નીરુમાને નિહાળો ટીવી ચેનલ પર...

- ભારત + 'દૂરદર્શન - ડીડી-ગિરનાર' પર દરરોજ સવારે ૭ થી ૭-૩૦
+ 'દૂરદર્શન' પર દરરોજ બપોરે ૩-૩૦ થી ૪ - ગુજરાતમાં. (અન્ય રાજ્યોમાં ડીડી-ગિરનાર પર)
+ 'અરિહંત' ચેનલ પર દરરોજ સવારે ૧૦ થી ૧૦-૩૦ તથા સાંજે ૫ થી ૫-૩૦
+ 'સોહમ' ચેનલ પર દરરોજ બપોરે ૧-૩૦ થી ૨, સાંજે ૬-૩૦ થી ૭ (રિપીટ) (હિન્દીમાં)
+ 'દૂરદર્શન - સપ્તગિરિ' પર સોમ થી શુક્ર સવારે ૭-૩૦ થી ૮ (તેલુગુમાં) - નવો
USA + 'TV Asia' - સોમ થી શુક્ર સવારે ૭-૩૦ થી ૮ EST
USA-UK + 'આસ્થા' પર દરરોજ સવારે ૮ થી ૮-૩૦ (ડિશ ટીવી ચેનલ ચુકે-૮૪૯, યુએસએ-૬૪૮)
Europe + 'વિનસ' પર દરરોજ રાત્રે ૧૦ થી ૧૧ (સ્કાય પ્લેટફોર્મ-ચેનલ - ૮૦૫) (હિન્દીમાં)
સમગ્ર વિશ્વમાં (ભારત અને અમેરિકા સિવાય) - 'સોની' ટીવી પર સોમથી શુક્ર સવારે ૭-૩૦ થી ૮ (હિન્દીમાં)

પૂજ્ય દીપકભાઈને નિહાળો ટીવી ચેનલ પર...

- ભારત + 'દૂરદર્શન' ડીડી-ગિરનાર પર દરરોજ રાત્રે ૯ થી ૯-૩૦ - 'જ્ઞાનપ્રકાશ'
+ 'અરિહંત' ચેનલ પર દરરોજ સવારે ૯ થી ૯-૩૦ તથા સાંજે ૮-૩૦ થી ૯
+ 'દૂરદર્શન' પર દર બુધ-ગુરુ-શુક્ર સવારે ૯ થી ૯-૩૦ (હિન્દીમાં) - નર્મ દૃષ્ટિ, નર્મ રાહ
+ 'આસ્થા' પર દરરોજ રાત્રે ૧૦-૨૦ થી ૧૦-૫૦ (હિન્દીમાં)
+ 'દૂરદર્શન' (સહ્યાદ્રિ) પર સુબહ ૭-૩૦ થી ૮ (સોમ-મંગલ-ગુરુ-શનિ), સુબહ ૭-૧૫ થી ૭-૩૦ (બુધ-શુક્ર)
સમગ્ર વિશ્વમાં (ભારત સિવાય) 'SAHARA ONE' - સોમથી શુક્ર - સવારે ૯ થી ૯-૩૦ EST
USA-UK + 'આસ્થા' પર દરરોજ રાત્રે ૯-૩૦ થી ૧૦ (ડિશ ટીવી ચેનલ ચુકે-૮૪૯, યુએસએ-૬૪૮)

જૂન ૨૦૧૨
વર્ષ-૧૭, અંક-૧૦
સળંગ અંક-૨૦૨

દાદાવાણી

Reg. no. of Newspaper 67543/95
Reg. no. GAMC - 1143/2012-2014
valid up to 31-12-2014
LPWP Licence No. CPMG/GJ/23/2012
Valid up to 30-6-2012
Posted at AHD. P.S.O. Sorting Office Set-1
on 1st of each month.

અમે છીએને તમારી જોડે, ગભરાશો નહીં

હવે તમને વેદના અનુભવાય નહીં, એ અનુભવને (તમારે) 'જોવાનું' કે 'અહોહો, ચંદુભાઈ ! ખૂબ ટેન્શન અનુભવો છો ? અમે છીએને તમારી જોડે. વાંધો નહીં, ચા-બા પીઓ જરા.' આપણે વાતો કરીએ પછી. આ છેલ્લો ઉપયોગ ! ચંદુભાઈને 'જોયા' જ કરવું. ચંદુભાઈને કેટલું ટેન્શન વધ્યું-ઘટ્યું એ બધું 'જોયા' કરો. પછી આપણે કહીએ, 'અમે છીએને તમારી જોડે, ગભરાશો નહીં'. બસ, આટલું જ કરવાનું છે. એ જ ઉપયોગ રાખવાનો છે. ગમે તેવું ટેન્શન આવે તોય પણ ચંદુભાઈ (ફાઈલ નં. ૧)ને જ આવે છેને ! 'તમને' શેનું આવે ?

- દાદાશ્રી

માસિક-મહાવિદેહ ફાઉન્ડેશન વતી પ્રકાશક અને મુદ્રક શ્રી ડિમ્પલ મહેતાએ અંબા ઓફસેટ, બેંગ્લુરુ, પાર્શ્વનાથ ચેમ્બર્સ, ઉસ્માનપુરા, અમદાવાદ - ૧૪ ખાતે છપાવી પ્રકાશિત કર્યું.